DESCOPERIRI DUMNEZEIEȘTI

MARȘUL DISTRUGĂTORULUI

Consilier editorial:
Preot *Nicolae Tănase*

Ediție îngrijită de:
Mănăstirea Sfinții Arhangheli
Mihail și Gavriil

Distribuitor
„PELERINUL" - IAȘI:
Stradela Grădinari 39; Bl. B2; Sc. B;
Et. 3; Ap. 3; cod 6600;
Telefon: 0744. 91 50 69

Editura primește spre tipărire:
cărți, manuscrise, poezii, casete audio
și video; toate cu conținut ortodox.

Arhiepiscopia Tomisului

Motto

„Când s-a văzut diavolul bătut din Scripturi, a luat și el Scriptura - căci știe și el Scriptura, însă diavolește, deoarece mintea lui fiind nebună, strâmbă înțelesul oricărui cuvânt, de vreme ce el nu stă întru Adevăr, ci în minciună."[1]

„Tot războiul potrivnicului acesta este: să-L facă pe om ca prin momeala plăcerii sau acul păcatului să calce dragostea către Dumnezeu ca Tată. Căci știe vrăjmașul că plăcerea pământească, pentru cine umblă după ea, are drăceasca putere să desfacă pe om de dragostea lui Dumnezeu și să i-o întoarcă spre plăcerea a orice altceva a veacului de acum afară de Dumnezeu. Prin urmare, dacă mai avem inima prinsă de orice de pe pământ, stăpânitorul lumii acesteia (diavolul) încă ne mai ține legați în împărăția lui, de vreme ce dragostea noastră către Dumnezeu încă n-a ars și ața aceea."

(Părintele Arsenie Boca)

---

[1] În această minciună i-a aruncat diavolul și pe ecumeniștii de azi. Părintele Dumitru Stăniloae spunea că „Ecumenismul este erezia tuturor ereziilor"; este adunarea tuturor ereticilor, mijlocul viclean prin care se încearcă distrugerea Bisericii lui Hristos.

CUVÂNT

al Părintelui Justin Pârvu referitor la vremurile de acum

Este vremea mucenicieil
Luptaţi până la capăt! Nu vă temeţi!

Iubiţi fii ortodocşi ai acestui neam

Cu multă durere şi mare îngrijorare vin să vă adresez aceste cuvinte, pentru care mă simt dator în faţa lui Dumnezeu. Conştiinţa şi inima nu mă lasă să trec nepăsător pe lângă acest val primejdios care s-a ridicat să înghită toată suflarea omenească, *chiar şi pe cei aleşi, de este cu putinţă*. Nu în calitatea mea de biet monah, ascuns într-un vârf de munte, era să vă aduc la cunoştinţă aceste pericole ce se ivesc, în primul rând, asupra Bisericii lui Hristos, ci a arhipăstorilor, mai marii acestei Biserici. Dar dacă ei trec aceste lucruri sub tăcere, având preocupări mai de seamă decât are acest popor, eu nu pot să trec cu vederea glasul vostru, al tuturor celor care aţi rămas credincioşi

cuvântului Evangheliei lui Hristos, aţi aşteptat şi mi-aţi cerut cuvântul în privinţa acestor realităţi dureroase în care ne aflăm.

De aceea, fiii mei, vin şi vă spun că a sosit ceasul să-L preaslăvim pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, singurul Dumnezeu adevărat. Nu credeam că voi trăi să văd şi eu începutul acestor vremuri de durere, apocaliptice - dar iată că mânia lui Dumnezeu - pentru toate păcatele şi fărădelegile pe care le-am săvârşit - a venit mai degrabă asupra noastră. Şi văd cum bieţii oameni nu sunt pregătiţi să facă faţă acestor capcane ale vrăjmaşului, a cărui nouă lucrare acum este să pecetluiască sufletele voastre cu semnul Fiarei - 666. Toţi am citit Apocalipsa şi înfricoşătoarea profeţie - scrisă cu 2.000 de ani în urmă: *„Şi ea* (fiara) *îi sileşte pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogaţi şi pe cei săraci, şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei"* (Apoc. 13,16-17).

Vremea în care ne aflăm acum este premergătoare acestei profeţii. Prin lege, prin ordonanţă de guvern, românii sunt obligaţi să se încadreze într-un plan de urmărire şi supraveghere la nivel naţional şi mondial, proiect care le răpeşte de fapt oamenilor libertatea. Românilor li se cere să-şi pună

pe paşapoartele, permisele auto şi orice alt act personal cipul biometric ce conţine amprenta digitală, imaginea facială, şi toate datele personale. Poate pentru mulţi dintre dumneavoastră acest cip pare un lucru nesemnificativ, dar în spatele acestui sistem de însemnare a oamenilor, de codare şi stocare a datelor de identificare, se ascunde o întreagă dictatură, un întreg plan demonic, prin care de bună voie îţi vinzi sufletul diavolului. Însemnarea oamenilor, ca pe vite, este primul pas al unor alte măsuri luate pentru controlul absolut al fiinţei umane. Dragii mei, după cum proorocesc Sfinţii Părinţi, primirea acestui semn este lepădarea noastră de credinţă. Să nu credeţi că putem sluji şi lui Dumnezeu şi lui mamona. NU, dragii mei, NU primiţi acest însemn diavolesc care vă răpeşte ceea ce vă aparţine prin moştenire de la Dumnezeu, dreptul la identitate, dreptul la unicitate şi originalitate, al fiecărei fiinţe umane (fii ai lui Dumnezeu prin Har)! Trebuie să vă apăraţi acest drept de la Dumnezeu, chiar de ar fi să plătiţi cu preţul vieţii voastre pământeşti. În zadar câştigaţi cele ale lumii, dacă vă pierdeţi sufletele voastre şi ale copiilor voştri, pentru că Sfinţii Apostoli ne spun clar „*se cuvine să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de* oameni".

De aceea vă spun: este vremea mucenicieí! După părerea mea ne aflăm în

vremurile în care singura cale de mântuire este mucenicia. De-abia acuma este momentul să mărturisim cu propria noastră viaţă, până acum ar fi fost o risipă de energie.

Din păcate, noi nu avem un tineret ortodox la fel de riguros ca cel al grecilor, al nostru este mai evlavios, ce-i drept, dar şi mai lipsit de vlagă şi de reacţie. Se ştie foarte bine cât de curajos au reacţionat grecii dar şi sârbii, când au protestat împotriva acestor cipuri şi a sistemului însemnării şi controlului total al identităţii. Tinerii lor au fost formaţi de mici în duhul acesta patristic, atât în familiile cât şi în şcolile lor - ei au noţiuni de Vechiul Testament, de Noul Testament; această tradiţie patristică s-a predat din tată-n fiu. De pe timpul comunismului încoace noi, românii, am dovedit că rămânem constanţi slugi altora, uitând de curajul şi demnitatea românilor de altădată. Toate popoarele vecine au încercat să scape de comunism, să-şi impună cumva neatârnarea - şi au reuşit într-o măsură oarecare. Dar România, care a fost cel mai crunt lovită de fiara comunistă, al cărei popor a îndurat cele mai cumplite crime şi decimări în lagăre şi deportări, a ajuns astăzi putregai. La noi în biserică situaţia este destul de anevoioasă deoarece credincioşii nu sunt informaţi cu privire la aceste provocări ale lumii de azi. La noi, bietul român, dacă îl măguleşti un pic, nu mai

ţine cont de nici o normă evanghelică. El este vinovat numai prin neştiinţă deoarece dacă el n-are câtuşi de puţine cunoştinţe de la biserică, de la şcoală, din familie, din societate - ignoranţa e cuceritoare. Pentru că el are un text în capul lui: *„supuneţi-vă mai marilor voştri"*; la el trebuie să meargă textul. Păi, pe noi nu ne acuzau în puşcărie, folosindu-se cu viclenie de textul scripturistic, aşa cum fac şi sectarii?

- „Voi aţi fost încăpăţânaţi, măi, voi aţi fost răzvrătiţi, n-aţi ascultat de cuvântul Evangheliei - păi, ce creştini mai sunteţi voi? Voi vă pierdeţi viaţa zadarnic".

Aşa încercau să ne reeduce comuniştii roşii de atunci, şi tot astfel fac acum cu poporul nostru comuniştii de azi îmbrăcaţi cu haine albe.

Se vrea şi se încearcă o desfiinţare a sacrului prin relativizarea valorilor fundamentale, a adevărului de credinţă, prin ecumenicitate, se vrea înregimentarea şi uniformizarea pe model ateist a copiilor noştri. Dacă îi spui acum unui cetăţean care are cinci copii în casă: - „Măi, nu mai lua buletinul sau paşaportul" - păi el nu înţelege. „Păi, părinte, eu ce le mai dau de mâncare"? Şi-l pui în faţa acestei situaţii grele. Suntem noi dispuşi ca Brâncoveanu de altădată, să facem sfinţi din copiii noştri? Nu suntem pregătiţi. Şi atunci cine poartă toată această vină? Nu noi, slujitorii

Bisericii? Nu noi, mănăstirile, care suntem în faţa altarului, avem datoria să spunem oamenilor adevărul şi să-i prevenim la ceea ce-i aşteaptă mâine? Dar în mitropolii, protopopiate, nici vorbă să se pună o astfel de problemă, eşti respins, eşti catalogat naiv şi depăşit - ba chiar mai face şi glume pe seama ta. Deci dacă preotul nu are habar de lucrurile acestea, atunci ce să mai spui de bietul credincios care săracu' de-abia deschide Biblia de două trei ori pe an, sau doar o dată-n viaţă? Vina este de partea tuturor celor ce răspund de educaţia şi formarea acestui popor - de la învăţători, profesori până la preoţi şi miniştri.

Vă cer, aşadar, în numele Mântuitorului Hristos, - Care a spus: *„Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi şi Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor şi Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri."* (Matei 11; 32-33), - să cereţi autorităţilor române să abroge legile care permit îndosarierea şi urmărirea electronică a creştinilor, renunţarea la libertatea cu care ne-am născut.

Dar o să primim plata păcatelor noastre moartea, osânda noastră, - care să nu fie, ferească Dumnezeu, de răscumpărat. Pentru că Hristos Şi-a vărsat sângele o dată pentru tine. Ei bine, poporul acesta, prin

fruntaşii săi, s-a ticăloşit până la culme, prin trădarea Tradiţiilor şi Credinţei strămoşeşti. Iar noi am refuzat această răscumpărare prin neprezentarea acestor adevăruri scripturistice; am fost deseori absenţi din fruntea micii oştiri a Adevărului.

Să rezidim neamul acesta! Dar nu vom putea izbândi lucrul acesta dacă nu ne vom rezidi fiecare în parte sufletele noastre. Să ne pocăim şi să ne punem cenuşă în cap, ca să ne dea Domnul harul şi puterea de a primi mucenicia. Va trebui să creăm mici fortăreţe, mici cetăţui de supravieţuire, la sate, acolo unde mai sunt încă oameni care pricep şi îşi amintesc Rânduiala, unde să avem pământul nostru, şcoala noastră - în care să ne creştem copiii în duhul acesta ortodox, să avem spitalele şi moaşele noastre. Copiii încă de la naştere trebuie protejaţi - pentru că, după cum vedeţi, vor să implanteze acest cip pruncului la naştere.

Fiecare este dator să-şi mântuiască sufletul. Fiecare să se intereseze şi să vadă că ne aflăm în faţa unui moment de mare cumpănă în care ai de ales: să-ţi pierzi sufletul sau să-ţi salvezi sufletul. Cel care nu s-a interesat până acum, nu e târziu încă să afle şi să se dumirească.

Acum e timpul jertfei! Prin vorbărie şi prin conferinţe nu mai facem nimic.

Să te duci, române drag, fără frică, direct spre vârful săbiei, ca străbunii noştri cei

viteji, să te duci ca o torpilă japoneză, să mori în braţe luptând cu vrăjmaşul! Acum suntem exact ca în arena romană cu fiarele sălbatice - stai aici în mijlocul arenei şi aştepţi, ca şi creştinii de odinioară, să dea drumul la lei. Aşteptaţi să fiţi sfâşiaţi, rupţi, altă scăpare, spre mântuire, nu mai e! Lupta este deschisă. Luptaţi până la capăt! Nu vă temeţi! Aşa cum a început creştinismul, aşa va şi sfârşi - în dureri şi în suferinţă. Pecetluiţi creştinismul cu mucenicia voastră pentru Hristos!

Iubiţi fraţi întru cinul îngeresc (monahi şi monahii) şi întru slujirea preoţiei, fac un apel către frăţiile voastre să întăriţi acest text cu semnătura proprie, în numele mănăstirii şi parohiei pe care o păstoriţi.

Mânăstirea Petru Vodă, 14 Ianuarie 2009
Cuvioşii Mucenici ucişi în Sinai şi Raith
Arhimandritul Justin Pârvu

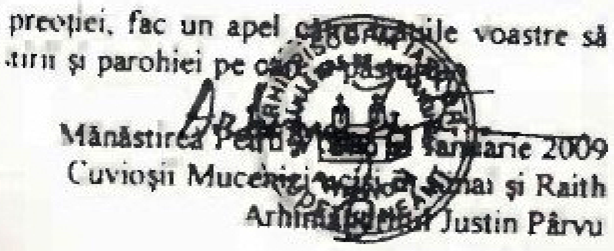
preoţiei, fac un apel c... ile voastre să
...tirii şi parohiei pe c...
Mânăstire... ...arie 2009
Cuvioşii Muce... ...ai şi Raith
Arhi... Justin Pârvu

TABEL

cu obştile mănăstirilor şi preoţii parohi şi mireni care se alătură acestei scrisori prin semnătura lor:

Nr. Crt.	Numele şi pronumele - C.N.P.	Semnătură
1		
2		
3		
4		
5		
6		

În loc de introducere

Problemele lumii de astăzi sunt de o gravitate extremă, nemaiîntâlnită; niciodată nu s-au ivit astfel de dificultăţi. Cauza lor este una: **lucrarea antihristică a duhurilor necurate aliate solidar cu oameni fără Hristos**, acum - la sfârşitul mileniului doi şi începutul mileniului trei. Cel mai slab punct este acela că omenirea nu mai luptă, iar cei câţiva despre care se ştie că totuşi mai luptă (în mişcarea antiglobalismului) nu ştiu de fapt cu cine luptă, pentru că, după cum se va vedea, **duşmanul este stăpânul minciunii şi al diversiunii**. Oameni cu sufletul vândut demonilor s-au urcat cu ajutorul lui Lucifer la cârma omenirii şi sunt la un pas de a o supune **desăvârşit, nevăzut şi în secret.**

† † †

Vedenia de mai jos a avut loc în 1905, în Rusia, şi în ea sunt prezentate foarte convingător toate cursele drăceşti care împresoară lumea „civilizată" a ultimelor două secole. Cu ochii noştri putem vedea astăzi cât de înalte culmi ale minciunii şi manipulării au atins aceste uneltiri demonice;

cumplită relativizare, regresul moralei, nonconformismul, libera-cugetare şi „modernismul" credinţelor, ideologiilor şi al „convingerilor ştiinţifice" sunt cele mai periculoase.

De observat, că diavolul a ajuns la o aşa mare dominaţie asupra omenirii pentru că şi-a folosit cu multă insistenţă şi viclenie periculoasa sa însuşire de a sugestiona. **Puterea de sugestie asupra liberei voinţe a omului lipsit de vigilenţă este arma lui cea mai tare. În faţa acestor primejdioase sugestii mincinoase care acţionează asupra psihicului, omul cu discernământ are ca arme ADEVĂRUL, CREDINŢA, NĂDEJDEA, DRAGOSTEA, RUGĂCIUNEA ŞI CELE 7 SFINTE TAINE ale BISERICII ORTODOXE.**

Iisus Hristos este calea, adevărul şi viaţa!

(Editorii - 2009)

SEMNELE VREMII

TAINA FĂRĂDELEGII

(vedenii şi descoperiri dumnezeieşti asupra vremurilor din urmă)

Notă asupra ediţiei

(această notă aparţine primei ediţii publicate în Rusia în anul 1905)

Cu câtva timp în urmă, unul din editorii acestei cărţi a primit de la părintele său duhovnicesc o scrisoare din care reproducem câteva pasaje:

Iubite întru Domnul părinte!

Este a patra zi de când vieţuiesc în singurătate, acolo unde doar cerul şi pământul vestesc minunatele lucrări ale Domnului. Această singurătate, însă, nu numai că nu m-a făcut să dau uitării tot ce se întâmplă cu oamenii şi în lume, ci urâţenia dramei omeneşti al cărei scenarist a fost şi este vrăjmaşul - luptător împotriva lui Dumnezeu, s-a conturat parcă şi mai desluşit pe fondul naturii paşnice şi ascultătoare voinţei lui Dumnezeu.

Iată că, acum şi aici, se impune stringent necesitatea de a publica pentru omenirea

orbită şi întunecată, aceste două vedenii - revelaţii, apărute în Rusia în acelaşi timp, şi rămase neobservate şi neînţelese până în ziua de azi.

Cu toate că nu mai există nici o speranţă că în prezent ele vor fi apreciate la justa lor valoare, aş dori totuşi să îndrept, iarăşi şi iarăşi, asupra lor atenţia Rusiei aproape pierdute. Poate măcar astăzi vor auzi, măcar acum, când ***întregul program odios*** *a fost deja îndeplinit până la capăt. Acesta ar fi singurul lucru care mai poate contribui la mântuirea noastră.*

Poate că aceste vedenii îi vor oferi fiecărui cititor înţelegerea a tot ce s-a întâmplat şi va trasa calea unică către renaştere.

Siliţi-vă, iubiţii mei, nu putem privi liniştiţi la agonia Rusiei (a lumii întregi, n.ed. 2009).

Cu dragoste întru Hristos...

Aceste publicaţii sunt următoarele:

- N.P. Rişkovski ***„Marşul distrugătorului"****, Zaraisk, 1905;*

- N. Kolosov ***„Povestire pascală"****, 1905*

Editorii (ediţiei din 1905)

(în acest volum vom publica doar ***„Marşul distrugătorului"****, cu adaosuri explicative la subsol şi note la sfârşitul descoperirii, care întregesc înţelesul prin completările actuale - n.ed. 2009)*

VEDENIA[1]

Ce-a fost, nu ştiu. Poate că vis sau o viziune extatică, sau pur şi simplu o halucinaţie prelungită şi complicată... Adevărul e că mi s-a întâmplat în realitate, fără pierderea cunoştinţei(1). Şi simt o putere de neînvins, care mă sileşte să transmit, să povestesc tot ce-am văzut şi auzit(2), să descriu acele îngrozitoare figuri monstruoase, care mi-au apărut în faţa ochilor, în timp ce dormeam, sau nu dormeam, sau poate delīram într-un anume fel, aievea şi conştient, faţă-n faţă cu acel tărâm sumbru şi înfricoşător, care s-a deschis în faţa mea.

În timp ce şedeam la masa de scris, în camera de lucru, pe la orele unu după miezul nopţii, mi s-a părut deodată că mă scufund cu repeziciune într-o prăpastie întunecoasă, în interiorul pământului(3), în iad, undeva la

[1] (Notele din text indicate cu cifre între paranteze, şi desfăşurate la sfârşitul materialului, precum şi subsolurile, sunt adăugate de editorii acestei ediţii din 2009, în speranţa să ajute la o mai bună înţelegere a subtilităţilor planului diabolic aplicat deja asupra întregii omeniri. De asemenea, tot ce este întărit cu litere îngroşate sau majuscule, cu sublinieri, sau este aşezat între paranteze rotunde, pătrate sau acolade, sunt adăugiri ale editurii 2009, din dorinţa de a face cât mai deplin înţeles mesajul de alarmă, al vedeniei. Planul descoperit de această vedenie este cheia care explică tot ceea ce părea de neînţeles în lumea în care trăim.)

o adâncime de 550 de mile. Nu ştiu cum, dar cifra aceasta mi s-a intipărit în memorie.

De jur împrejur era întuneric beznă, iar în fundul iadului ardeau focuri ce se înălţau ca nişte limbi alungite şi se prelingeau în vâlvătăi stacojii de culoarea sângelui, iar întunericul era negru, mai negru decât o noapte ploioasă fără stele; în el licăreau flăcărui sferice, ce pătrundeau peste tot, parcă muşcând cu limbi de şarpe. Am deslu-şit într-un târziu că acestea se asemuiau cu nişte fiinţe desfigurate, de o hidoşenie înfiorătoare, ca şi acel întuneric, iar flăcăruile sferice înţepătoare erau ochii lor.(4)

Auzeam acolo, în beznă, voci stridente, asemănătoare zăngănitului unor plăci de cupru, la „auzul căruia ţi se opreşte inima în loc, cade şi îngheaţă, şi îţi vine greaţă".(5) Auzeam sporovăială necuviincioasă şi citeam gândurile acestor fiinţe ale beznei, şi toate tainele lor s-au descoperit înaintea mea. Şi mai era Cineva(6) lângă mine şi mă sprijinea, ca să nu mor - şi prin El eu eram mai tare decât bezna.(7)

Fie ca toate acestea să fie interpretate de cititori cum vor găsi de cuviinţă, dar eu voi descrie tot ce s-a întâmplat şi voi comunica ceea ce e scris aici şi intitulat de mine: „Marşul distrugătorului". Voi îndeplini acest lucru cu smerenie.

17 aprilie 1905 N.P. Rişkovski (8)

Marşul distrugătorului

„- Sunt slăbit şi învins, dar mai posed încă marea FORŢĂ DE SUGESTIE, (9), şi voi zdrobi lanţurile şi cătuşele, voi trece peste hotarele universului, şi mă voi ridica împreună cu legiunile mele, şi-i voi SILI pe oameni SĂ SE RĂSCOALE, şi voi începe bătălia, ultima BĂTĂLIE(10) cu acest Miel blând, ale Cărui raze de slavă, a Cărui blândeţe, smerenie, răbdare, curăţie, nevinovăţie şi Sfinţenie a Sa mă ard cu o flacără insuportabilă(11), ameninţând cu apropierea prăbuşirii mele în întunericul cel mai din afară. Ştiu că de acolo nu există scăpare (12), fiindcă acela este sălaşul veşnicului întuneric al nefiinţei, unde vremurile sorocite mie sunt pecetluite şi terminate, toate mijloacele pierdute definitiv - acolo, în sălaşul întunericului, în noua şi nesfârşita - pentru mine - eternitate".

Aşa gândea Lucifer, încătuşat în infern până la ziua Judecăţii de Apoi, şi s-a îngrozit de ceea ce-l aştepta; îşi aminti lăcaşurile Luminii şi bucuriei de-a pururi, frumuseţea cereştilor slujitori ai Slavei, cu a lor umilinţă, smerenie şi devoţiune faţă de Creator, petrecând în iubire nesfârşită faţă de El şi în veşnică proslăvire a sferelor cereşti...

Îşi reaminti de răstimpul venirii pe

pământ a Mielului Dumnezeiesc, înaintea smereniei, blândeţii şi răbdării Căruia s-a prosternat omenirea care L-a cunoscut. Îşi aminti reuşita stratagemei trădării şi perfidiei: predarea Dumnezeului-Om la moarte prin crucificare, falsa victorie asupra Lui, momentul groaznic al înfrângerii definitive prin Învierea aducătoare de lumină a Fiului lui Dumnezeu.

„- Totul s-a sfârşit, lumea a crezut în El, s-a săvârşit mântuirea omenirii, făgăduită de la începutul vremurilor. Toate GENERAŢIILE VIITOARE, ce se vor naşte, VOR FI SALVATE prin această CREDINŢĂ - până când pământul va intra în existenţa veşnic-neschimbată, laolaltă cu lumile cele mai desăvârşite - în veacurile fără de sfârşit, la care nu voi mai avea acces..."

Şi lanţurile - ferecate şi împletite din întunecimea trădării, perfidiei, trufiei anarhice, înfumurării şi minciunii, ce-l încercuiau pe Lucifer, l-au încins şi l-au strâns şi mai vârtos din toate părţile, întunecându-i mintea cu o şi mai mare răutate şi sete de răzbunare ascunse, muncindu-l încă mai tare, şi mai deznădăjduit prin neputinţa sa, oprimându-i conştiinţa voinţei sale nebuneşti (13).

„- Să mă supun - oare? Să cad în ţărână înaintea atotputerniciei Luminii Atotziditoarei Puteri, înaintea acestei nesfârşite iubiri şi mărinimii a Celui Care-i cheamă pe toţi la viaţă veşnică, fericire şi desfătare a cunoştinţei adevăratei înţelepciuni? Să mă supun?... Să cad şi să mă închin, după ce am rezistat războindu-mă atâtea secole, am încercat atâtea mijloace de luptă şi m-am perfecţionat în CULTURA MEA PROPRIE?"[1] (14) - se gândi cu mândrie Lucifer şi durerea crudă a nebuniei pricinuită de cătuşele neputinţei ce-l apăsau, l-a cuprins peste măsură şi straşnic. El s-a întunecat şi mai tare şi mai disperat, iar şarpele gândului său, răsucindu-şi inelele, s-a întins cât era de lung şi a înţepenit, apoi şi-a răsucit îndărăt inelele, şi s-a încolăcit în ghemul distrugerii, prăpădului şi morţii, dându-i lui Lucifer tăria flexibilităţii sale, forţa de insinuare a şerpeştii înţelepciuni.

Şi Lucifer căzu pe gânduri:

„- Trebuie să ne pregătim pentru ofensiva din flancul drept (15) - LUPTA CU CREDINŢA. De rezultatul acestei lupte va depinde succesul BIRUINŢEI noastre asupra MÂNTUIRII."(16)

---

[1] Să fie, oare, CULTURA laică, profană, raţionalistă, materialist-dialectică, ateistă, raţionalist-ştiinţifică, filantropică şi umanistă, comunistă, comunitaristă, globalistă, internaţionalistă, toată cultura care se învaţă de pe băncile Colegiilor şi Universităţilor lumii şi ne inundă vieţile prin mass-media, ca şi toate curentele artistice progresiste, moderniste, nonconformiste, liber-cugetătoare, să fie toate acestea CULTURA proprie a lui LUCIFER??? Dacă e aşa, atunci să fim atenţi cu ceea ce învăţăm noi şi copiii noştri, în şcolile laice şi chiar teologice, că ne întunecăm minţile şi ne terfelim sufletele!!! (n.ed.)

Lucifer oftă ca un vulcan în erupţie, şi scoase un urlet ca o bubuitură de tunet subterană, şi se auzi un vuiet straşnic, de care s-a cutremurat scoarţa pământului.

Lucifer îşi chemă legiunile sale şi pe toţi aliaţii săi, care s-au predat întunericului, şi ei apărură toţi până la unul în faţa stăpânului, plecându-şi fizionomiile lor monstruoase şi ascultând instrucţiunile lui. (16.a)

Şi Lucifer se răsti la ei:

„- Hei, voi, rătăcitorilor prin păduri, pustietăţi, desişuri şi mlaştini, slăbănogiţi de puterea Crucii, voi, a căror slavă nu s-a mai păstrat decât în poveştile doicilor ce-i sperie pe copii! Ascultaţi şi executaţi: vă dau o nouă putere şi tăria şarpelui negru...

Ascultaţi!

Crucea şi credinţa în Răstignit au biruit întreaga lume, au cuprins tot universul. Oamenii se află deja în pragul Împărăţiei Cereşti, care vine cu o putere de neînvins, pentru a-i conduce pe oameni la desfătarea veşnică, la contemplarea acelei frumuseţi, fericiri şi plenitudini a cugetului, care ne sfâşie prin chinurile iremediabilului.

Oamenii sunt deja conştienţi în ce constă fericirea şi bunătatea vieţii. Ei nu mai pot fi înşelaţi prin plăceri trupeşti, prin dulceaţa patimilor şi viciilor. Sunt necesare noi mijloace, noi procedee: trupul trebuie lăsat în pace.(17) Trebuie să acţionăm asupra centrului şi mai cu seamă din flancul drept:

SĂ DISTRUGEM CREDINŢA - cea mai însemnată fortăreaţă din primele linii.

Când acest avanpost va fi CUCERIT ŞI DISTRUS - noi am biruit. În acest scop trebuie să organizăm o astfel de ambuscadă, ca să nu poată fi descoperită de către oameni, şi din ascunziş(18) să acţionăm intensiv şi neîntrerupt, dar în aşa fel încât fiecare atac să pară că provine din partea opusă(19). Pricepeţi voi, oare, actuala tactică militară? Când duşmanul nu se vede, el nu poate fi descoperit* - deci, nu

---

* Fraze aproape identice, uluitoare prin asemănare cu planul lui Lucifer, găsim şi în lucrarea: „*Protocolul de la Toronto - 6.6.6. - Complotul organizaţiei Naţiunilor Unite pentru instaurarea noii ordini mondiale*" a ziaristului canadian (asasinat) Serge Monaste, apărută la ed. Samizdat în 1995, carte interzisă acum de la vânzarea liberă. În cartea sa, ziaristul - care şi-a pus viaţa sa pentru salvarea oamenilor şi demascarea conspiraţiei - dezvăluie în principal două proiecte mondialiste distrugătoare: „PLANUL ROŞU" (24 iun. 1967) care are ca scop „Genocidul vitalităţii în favoarea rentabili-tăţii oculte" şi „AURORA ROŞIE"(24 iun. 1985) care are ca scop „Înfiinţarea Ocultei Mondiale". Dezvăluirea conspiraţiei este şocantă, şi este însoţită cu documente de avertizare asupra primejdiei care s-a abătut peste omenire. De la pag. 40, paragraf 26, cităm: „*Cine va putea să ne bănuiască? Cine va putea să aibă vreo suspiciune cu privire la mijloacele folosite? Aceia care vor îndrăzni să se ridice împotriva noastră, difuzând informaţii privitoare la existenţa şi la conţinutul „conspiraţiei noastre", vor deveni suspecţi în ochii autorităţilor şi ai populaţiilor din naţiunile lor. Graţie dezinformării, minciunii, ipocriziei şi individualismului pe care le vom fi creat în sânul*

poate fi învins (20).

Vă dau o nouă putere a şarpelui negru(21) - PUTEREA SUGESTIEI(22). Sugestionaţi - acesta e singurul procedeu contra liberei voinţe a omului, ca s-o înclinăm spre stânga, în direcţia noastră - să-l atragem în cursă pe adversar (omul) şi să-l împresurăm din toate părţile.

Oamenii vor accepta sugestiile mintale ca pe propriile lor gânduri(23), ca pe achiziţiile şi performanţele intelectului lor. Ei vor urma irezistibil aceste sugestii, vor edifica şcoli, ştiinţe şi teorii întregi.

Voi sunteţi datori să împletiţi din ele

---

populaţiilor naţiunilor-state, omul va fi devenit un duşman al omului. Astfel, aceşti „indivizi independenţi", care sunt cu atât mai periculoşi pentru noi tocmai din cauza libertăţii lor, vor fi consideraţi de ceilalţi ca fiind inamici, nu eliberatori." („Individ independent şi liber", deci periculos pentru conspiratorii satanişti, este orice om care nu vrea să-şi vândă sufletul diavolului, orice creştin liber faţă de păcat, care se sustrage sugestiilor şi ispitelor diavoleşti şi iubeşte binele, frumosul moral, dreptatea şi adevărul. Pe aceştia i-au ucis mişeleşte comuniştii în puşcăriile lor demonice; aceştia, şi toţi cei ca ei, sunt şi vor fi martorii mărturisitori ai dumnezeirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ.)

Numai lucrând cu puterea necuraţilor demoni, nevăzuţi, conspiratorii mascaţi în eliberatori au putut ajunge atât de departe în devastarea omului şi a omenirii. Cel care citeşte „Protocolul de la Toronto" remarcă asemănarea izbitoare între planurile *Naţiunilor Unite* şi planul diavolului dezvăluit de această vedenie, **revelată în Rusia înainte de anul 1905.** (n.ed.)

PLASA voastră, a şarpelui negru, până când mintea oamenilor se va încâlci* în ea din toate părţile (24).

Ei vor înceta să se mai înţeleagă unul cu celălalt, nu vor mai şti unde se află şi în ce constă adevărul, şi nu vor mai fi în stare să se gândească la mântuire şi scăpare, pierzându-şi capacitatea de a-şi mai dori aşa ceva(25).

Atunci Lumina din ei se va polariza în întuneric, devenind întunericul nostru, iar ei vor începe să-l numească lumină. (26)

Lumina li se va părea întuneric şi ei se vor înrola în escadroanele şi legiunile noastre negre (27). Stânga va deveni la ei dreapta, iar dreapta va fi luată drept stânga(28). Această stângă va fi considerată adevărata dreaptă, iar robirea şi prizonieratul lor vor fi luate drept libertate autentică, care este samavolnicie. După asta, încă un pas - şi

---

* Părintele Serafim Rose, (n.1934 -†1982), a recunoscut că mulţimea anilor petrecuţi pentru studii în şcoală şi în Academiile americane nu l-au ajutat decât **să gândească cât mai neclar cu putinţă**, deci l-au îndepărtat de Adevăr. De la convertirea sa la Ortodoxie şi până înaintea morţii sale a trăit cu un puternic sentiment al URGENŢEI pentru avertizarea oamenilor asupra primejdiei care se apropie vertiginos şi care constă în supunerea desăvârşită a omenirii sub puterea demonică ascunsă în lucrarea masoneriei, a comunismului şi comunitarismului internaţionalist. Vezi cartea: Ierom. Damaschin, *„Viaţa şi lucrările Părintelui Serafim Rose"*, ed. Cartea Ortodoxă, Buc. 2005.

vom distruge tot ce există pe pământ. Împreună cu noi, oamenii vor începe să jinduiască devastarea şi distrugerea stihinică a tot ceea ce există."

..- Ura!... Ura!... .. Infernul a răsunat de strigătele frenetice şi demenţiale(29) ale legiunilor negre, transformându-se apoi într-un hohot nebun de râs, într-un urlet cumplit de fiară, ca un zăngănit metalic - greţos, veninos, ce-ţi rupea sufletul, coborând în iad, în neagra veşnicie, în prăpastia beznei fără ieşire - în supliciul nesfârşit şi nepieritor...: începură să şuiere şerpii negri ai uneltirilor demonice şi, răsucindu-şi inelele, s-au întins cât erau de lungi în bezna beznelor, şi au înţepenit; apoi şi-au răsucit îndărăt inelele şi s-au aprins ochii scorpiei - veninoşi, dezgustători, ucigători, omorând tot ce-i viu... Iar întunericul spori şi se înteţi, şi se umplu de vaietele şi plângerile chinului, răutăţii, neputinţei(30) şi setei de prăpăd - sete disperată, eternă, nesfârşită...

Şi, dintr-odată au scânteiat şi s-au aprins doi ochi fioroşi, două pupile întunecate negre ca noaptea, pătrunzătoare, deprimante şi înfricoşătoare, străfulgerând iadul cu legiunile monstruoaselor creaturi, şi se lăsă o tăcere mortală, înfricoşătoare şi sinistră.

(PROGRAMUL OFENSIVEI)

(I. Cucerirea SLUJITORILOR BISERICII şi pervertirea lor)

Lucifer dădu legiunilor sale programul ofensivei:

..- Mai întâi de toate cuceriţi-i pe slujitorii Bisericii Celui Preaveşnic. Arătaţi-le puterea asupra sufletelor celor ce vor să se mântuiască, asupra suveranilor şi domnitorilor şi frumuseţii femeieşti, cât şi mijloacele de a şi le supune cu uşurinţă. Arătaţi-le bunurile lumeşti, bogăţiile şi aparenta atractivitate a confortului(31), a fastului, a luxului, cât şi a metodelor de acaparare a lor. Transformaţi Sfânta Bunavestire a Învìatului (32) într-o unealtă în mâinile lor(33), ascunsă celor ce vor să se mântuiască, ca ea să nu dea în vileag caracterul lor criminal înaintea oamenilor. Perverţiţi-i treptat(34) şi cu băgare de seamă, iar când SUGESTIILE voastre vor fi CONFUNDATE de către ei cu propriile lor gânduri, atunci poftele senzualităţii pătimaşe şi tainica dorinţă de posesiune a sufletelor, viclenia uneltirilor şi dominaţia asupra sufletelor şi comorilor pământului vor seduce cugetul şi inima lor. Ei (slujitorii Bisericii - în istorie aşa a făcut Inchiziţia) vor începe să condamne, să tortureze şi să ucidă pe cei fără prihană

şi nesupuşi lor, care se împotrivesc minciunii şi făţărniciei lor, şi prin teroare îşi vor consolida autoritatea - atunci voi v-aţi isprăvit treaba. CREDINŢA OAMENILOR SE VA CLĂTINA: oamenii vor gândi că, dacă slujitorii şi dascălii Bisericii sunt aşa, atunci credinţa predată de ei nu poate fi mântuitoare, ci pierzătoare, iar ei mint:

- predică şi învaţă smerenia, ei înşişi fiind mândri de cucernicia lor criminală şi prefăcută;
- predică curăţia şi neprihănirea, iar ei se scârnăvesc în desfrâu, vicii, ademenirea femeilor şi coruperea celor nevinovaţi şi puri;
- predică iubirea faţă de aproapele, iar ei folosesc tortura, ard pe ruguri şi născocesc cazne (35);
- predică abstinenţa şi sărăcia, iar ei sunt desfrânaţi, trufaşi, hrăpăreţi, iubitori de arginţi şi avizi de a acapara averi străine.

Tentaţia va fi atât de mare, încât puţini vor rezista. Credinţa şi religiozitatea vor deveni sminteală, fiind subminate din rădăcină (din cauza păcatelor preoţilor). (36)

Treaba asta v-o încredinţez vouă: Legiunii lui Palada şi Moloh."

(II. Pervertirea SAVANŢILOR prin sugestii diabolice)

„Iar ţie, legiunii şarpelui negru (stăpân pe puterea sugestiei), iată ce-ţi poruncesc:

- Voi urmăriţi-i pas cu pas şi supravegheaţi-i neîncetat pe savanţii înzestraţi cu talente şi genialitate. Aceştia sunt cei aleşi şi cei mai valoroşi dintre oameni - ei cercetează natura şi miraculoasele ei structuri şi forme, străduindu-se să pătrundă în taina vieţii întru slava Creatorului şi a cunoaşterii înţelepciunii Sale de neconceput. (37)

Menirea şi ţelul lor este atât de clar şi de măreţ, încât, dacă ei vor reuşi să-l realizeze, atunci întreaga viaţă a oamenilor va fi îndreptată întru preamărirea Atotputernicului, şi oamenii se vor întoarce iarăşi la nemurire şi desfătare veşnică. Lor li se va revela toată bucuria şi fericirea existenţei şi credinţa lor va fi ca diamantul (38), iar pământul cu toţi locuitorii lui va deveni împărăţia Învierii. Atunci toate resursele noastre, mijloacele de luptă şi timpul sorocit nouă se va sfârşi."

..- Grăbeşte-te, legiune a şarpelui negru! Grăbiţi-vă, slujitorilor, pe tărâmul acestor aleşi, savanţi şi genii ai slavei crucii. Inspiraţi-le cu prudenţă, înşelaţi-i în ascuns şi pe neobservate - că nu există nimic în lumea suprasensibilă şi tainică*. Iar în ce priveşte

* De mai mult de un secol, printr-un complot ideologic, omenirea este supusă unui bombardament cu idei dizolvante, corozive, care atacă însăşi principiile fundamentale ale vieţii şi moralei, urmărind sclavia spirituală prin spălarea creierului. Iar sloganul „planeta se grăbeşte" ascunde în el graba nebună a lui satan - Lucifer de a ajunge la cârma omenirii spre a o supune

caracterul treptat al dezvoltării naturii în toată diversitatea frumuseţii şi armoniei formelor ei, SUGERAŢI-LE cu viclenie ideea AUTOCREAŢIEI.

SUGERAŢI-LE, pentru a produce o impresie mai puternică, termenul latinesc - EVOLUŢIE; acest cuvânt va prinde mult mai repede şi va intra în uz, fiindcă oamenii sunt pasionaţi de ştiinţă şi cred cu tărie celor iniţiaţi în ştiinţe.

Pe măsura cercetărilor experimentale asupra structurii materiei şi a formelor ei, SUGERAŢI-LE PREVĂZĂTOR, ca şi pe parcursul investigaţiilor asupra sufletului şi duhului păstrate în taină - în puterea atotţiitoare a Creatorului - SUGERAŢI-LE CU MULTĂ VICLENIE, că acest SUFLET şi acea de viaţă dătătoare, sau cum i-o mai fi zicând - PUTERE, nu există deloc - ea fiind doar aparentă, aidoma mişcării - o simplă mişcare, diferită doar ca viteză, diversificată de către percepţie, sau o răsfrângere asupra punctelor nervoase sensibile, asupra strunelor nervoase ale organismului - şi că nu există decât materia, substanţa vizibilă şi palpabilă, aflată în procesul mişcării sale, AUTOGENERATOARE.

Această sugestie este atât de reuşită, încât oamenii vor trece cu uşurinţă la NEGAREA existenţei sufletului(39) şi a lui

desăvârşit răutăţii lui

DUMNEZEU - Creatorul Universului.(40)

Ei vor zeifica materia. Iar suprema reprezentare despre El - Dumnezeirea asta - o vor comasa şi o vor vedea în sine, adică în intelectul lor; şi SE VOR TRUFI şi se vor ridica împotriva credinţei în UNUL - CEL VEŞNIC."

(III. Pervertirea clericilor şi savanţilor rodeşte în oameni necredinţă şi trufie)

„- Văzându-i pe slujitorii Bisericii Lui, aşa cum i-aţi fabricat voi, (trufaşi şi pătimaşi), oamenii se vor sminti de tot în Dumnezeu şi vor intra în alianţă cu noi (demonii) şi vor recunoaşte ca PROGRES REAL ŞI UNIC numai CULTURALISMUL nostru şi LIBERTATEA noastră (care sunt demonice), în timp ce POZIŢIILE NOASTRE ÎNTĂRITE vor fi complet ascunse şi inaccesibile pentru oameni, fiindcă AM REUŞIT PERFORMANŢA ca EXISTENŢA NOASTRĂ SĂ FIE NEGATĂ CU DESĂVÂRŞIRE.

Iar atacurile noastre VICLENE, sugestiile legiunii noastre, vor fi considerate de oameni ca provenind din direcţia opusă, fiind luate drept saluturi amicale ale intelectului geniailor săi reprezentanţi (savanţii).

Şi nimănui (41) nu-i vor mai da crezare că suntem adversari, (vrăjmaşi), iar oricine ne va depista şi-i va avertiza şi pe alţii, despre existenţa noastră reală, va fi luat în râs şi socotit nebun." (42)

(IV. Atenţie! Demonii întunecă conştiinţa, zăpăcind creierul!!!)

..- Când totul va fi gata - mergeţi înainte cu ÎNDRĂZNEALĂ. Trebuie să acţionăm cât mai PERSEVERENT şi mai în PRIPĂ, ca SĂ ABATEM definitiv gândul omenirii de la acele lăcaşuri cereşti şi de la SPERANŢA LOR ÎN NEMURIRE care-i cheamă în Împărăţia din înaltul cerului.

Fiindcă de dragul Împărăţiei Cereşti oamenii îşi păzesc CURĂŢIA SUFLETEASCĂ şi-şi sensibilizează SÂCÂITORUL GLAS AL CONŞTIINŢEI care le reaminteşte de DUMNEZEU şi de sfinţenia Sa, noi trebuie să-i împiedicăm să nu ajungă să vadă CUM STRĂLUCEŞTE PURUREA LUMINA NEAPUSĂ A ADEVĂRULUI.

Însă acestui GLAS AL CONŞTIINŢEI, acestor PERSEVERENTE ŞI VEŞNICE PORNIRI ALE SUFLETULUI OMENESC (43) ne va fi greu să le venim de hac... Aşa că - iată cum vom proceda:

- Ascultă, legiune a şarpelui negru, (stăpân pe puterea sugestiei), şi execută!

Cât mai multe IMPRESII oamenilor - din cele mai felurite, captivând atenţia printr-o succesiune febrilă, în fiecare minut, în fiecare secundă - la nesfârşit, fără preget: IMPRESII tot mai NOI şi mai NOI, mai ATRĂGĂTOARE, mai SURPRINZĂTOARE, fixând atenţia (44).

Mai întâi de toate - procedeele de transmisie a undelor, gândurilor, dorinţelor, a întregii fiinţe - să audieze de la distanţă, să şi comunice gândurile la distanţă - ceva nemaipomenit, gigantic, stupefiant...

SĂ-I APROPIEM pe oameni, SĂ-I ADUNĂM la un loc - înlăturaţi IZOLAREA! (45)

Spulberaţi INDIVIDUALITATEA, îndepărtaţi-i de INTERIORITATEA LOR trezindu-le CURIOZITATEA faţă de sclipitoarele inovaţii şi de creşterea fără precedent a inventivităţii intelectuale... Captaţi-le toată atenţia! !

Toată această tehnică nebună, ne va sluji nouă... Dezvoltarea mijloacelor de transport cu ajutorul aburilor, căi ferate şi vapoare, zuietul trenurilor, mişcarea rapidă, cu iuţeala fulgerului, până la zăpăcirea creierului - zgomot, zdrăngăneală, fluierături, gări uriaşe, cu gălăgia şi larma lor neîncetată, CALEIDOSCOPUL IMAGINILOR ŞI ÎNTÂMPLĂRILOR PERICULOASE, îndrăzneţe până la insolenţă, până la ameţeală, până la avaria unor garnituri întregi de trenuri, cu tot cu încărcătura lor umană... Telegrafe, telefoane, lifturi, aeronave, fonografe şi gramofoane... Motoare electrice, tramvaie electrice, lumină electrică... Toate aflându-se în mâinile omului, în posesia intelectului său, a omului-împărat, stăpânul naturii, pe care şi-a supus-o... (trufia anarhică a demonului s-a transmis şi omului).

NU MAI EXISTĂ ARTĂ INSPIRATĂ (46), aceasta se află în stampe, fotografii, oleografii, în reproducerile mecanice, rapide a pozelor nenumărate... Maşini de scris, maşini de tipărit, maşini de cusut, maşini de semănat, de treierat, maşini de măcinat şi de copt pâine, maşini de jocuri, maşini de cântat şi de vorbit, cinematografe..."

(V. Aiurit de iureşul tehnicii omul decade în idolatrizarea intelectului)

„- Jos munca manuală!... A triumfat INTELECTUL. INTELECTUL e împărat, INTELECTUL e stăpân, INTELECTUL e mândria omului. Lui vor începe să i se închine, pe el îl vor idolatriza. OMUL îşi VA RIDICA cu mândrie CAPUL şi va cunoaşte LIBERTATEA. La ce-i trebuie lui stăpân, dacă el stăpâneşte totul? La ce-i trebuie lui să se supună cuiva, dacă el stăpâneşte totul? La ce-i trebuie lui să se supună cuiva, dacă forţele naturii i s-au supus lui? Omul va cunoaşte înţelepciunea prezicerii din Eden[7] făcută de noi, (diavolii), femeii ascultătoare: «veţi şti

[7] Lucifer, Tatăl Minciunii, numeşte marea lui MINCIUNĂ, grosolana sa MISTIFICARE şi mârşava sa DEGHIZARE drept "Înţelepciunea prezicerii din Eden", iar pe neascultătoarea Evă o laudă apreciind-o ca "femeie ascultătoare". E de la sine înţeles că şi toate fetele şi femeile moderne, nonconformiste, ucigaşe de copii (avortoare), iubitoare de discoteci şi crâşme, de desfrâu şi modă, sunt mult plăcute de diavol.

totul, veţi fi ca nişte dumnezei»." (47)

(VI. Răzvrătirea omului îi amplifică vinovăţia şi groaza de singurătate)

„- Şi OMUL îşi va înălţa CAPUL şi va provoca la luptă CERUL, care l-a chinuit prin încercarea răbdării şi se va RĂZVRĂTI împotriva supunerii şi dependenţei în faţa LEGII, împotriva SMERENIEI şi CURĂŢENIEI, şi NEPRIHĂNIRII, batjocorindu-le ca pe nişte slăbiciuni, şovăieli şi servilism[*], şi le va înlocui cu LIBERTATEA ANARHICĂ, iar desfătarea în PLĂCERI SENZUALE va fi podoaba acestei LIBERTĂŢI..."

„Viaţa va fi o MIŞCARE FĂRĂ ÎNTRERUPERE, FĂRĂ ODIHNĂ, un caleidoscop nesfârşit al impresiilor - VA NĂVĂLI CA UN PUHOI[*], antrenând totul, NELĂSÂND TIMP, nelăsând nici o clipă pentru aducerea aminte de Dumnezeu şi de sfinţenia Sa, de viaţa paşnică, plină de iubire, îndreptată spre

[*] Este cutremurătoare neruşinarea lui Lucifer cu care impietează frumuseţea vieţii şi valorile ei: curăţia, neprihănirea, smerenia; cu cât cinism şi obrăznicie le numeşte: slăbiciuni, şovăieli şi servilism. Şi câţi oameni astăzi au aderat nebuneşte la această batjocorire a normalităţii şi sfinţeniei! De aceeaşi cutezanţă şi tupeu sunt impregnate teoriile şi filozofia lui Emil Cioran şi a lui Marx, întru totul servind lui Satan. Marx chiar recunoaşte într-o scrisoare trimisă lui Engels că în scrierile sale „a dat omenirii să mănânce rahat şi gunoi."

[*] Lucifer este cel mai mare psiholog dar şi mare pisălog pe capul omului..

LUMINĂ - acolo unde se află IZVORUL său şi împlinirea făgăduinţei.

NIMIC SFÂNT, dumnezeiesc, nu-i va mai SATISFACE şi ALINA pe oameni, iar VOCEA CONŞTIINŢEI în ei se va STINGE şi vor FUGI de ea, şi SPAIMA lor va fi un CALVAR... Ei vor căuta să se alăture GLOATEI, temându-se de SINGURĂTATE, pentru A NU TREZI în ei VOCEA CONŞTIINŢEI." (48)

(VII. Cultivarea intelectului, „triumfător" şi răzvrătit, va înlocui cultivarea virtuţilor)

„- Şi astfel, în locul acelei sfinţenii şi purităţi copilăreşti, infantile, pe care ei (oamenii credincioşi) o numesc VIRTUTE şi dezvoltare spirituală - aşa cum i-a învăţat MIELUL, noi (demonii) vom instala CULTURA noastră (49) (diavolească), PROGRESUL nostru - al TRIUMFULUI şi MÂNDRIEI INTELECTULUI...

La ce bun această odioasă ordine, această supuşenie în faţa Legii?(50) La ce bun această putere morală care uneşte puterile sufletului şi care frânează astfel impulsul către pofta nesăţioasă de pasiuni? La ce bun această tărie morală sufletească care ÎNĂBUŞĂ insinuanta[*] CHEMARE de a

[*] Chemarea demonică de a se îmbăta cu toate spurcăciunile „unei vieţi senzuale, neruşinate şi captivante" este *insinuantă*, adică obraznică, şi o descoperim şi în „*Planul roşu*" dezvăluit de *Protocolul de la Toronto*, din care cităm, de la pag. 30, paragraf 1.: *Pentru a netezi drumul spre naşterea* „Guvernului Mondial"... *"vom amplifica* „Societatea plăcerilor" *care ne-a fost atât de profitabilă până în prezent. Cu tehnica* „Video", *pe care am finanţat-o, vom finaliza pervertirea morală a tineretului. Îi vom oferi posibilitatea de a-şi satisface de-acum încolo, toate instinctele. O fiinţă posedată de simţuri şi ajunsă sclavă acestora, după cum ştim, nu are nici idealuri, nici forţa interioară pentru a apăra pe oricine sau orice. Omul respectiv este un* „individualist" *prin definiţie, reprezentând candidatul perfect modelabil dorinţelor şi priorităţilor noastre* (mondialiste) "Planul Roşu" şi "Aurora Roşie" par a fi născute din acest plan diabolic ancestral conceput de Lucifer în iad şi redat, cu toată strategia şi tactica lui, în această vedenie revelată în 1905. Să înţelegem, oare, că Organizaţiile Naţiunilor Unite sunt sataniste, slujitoare şi închinătoare direct lui satan? Şi că satan-Lucifer este sfătuitorul şi dumnezeul lor?

se îmbăta cu toate frumuseţile unei vieţi senzuale, neruşinate şi captivante?

- INSPIRAŢI-LE insistent şi cu viclenie EGALITATEA în drepturi asupra EXTAZULUI şi SATISFACŢIEI SUPERFICIALE de o CLIPĂ, egalitatea în drepturi asupra vieţii uşuratice, bogate, accesibile oricui, a unei vieţi pasionate, a desfătării până la capăt, până la FUNDUL PLĂCERILOR!...

(VIII. Îndemnaţi să lepede viaţa firească pentru o viaţă artificială, oamenii decad în senzualism şi autodistrugere)

„- Ascultă, LEGIUNE A ŞARPELUI NEGRU şi a MAMONEI! (51) Ascultă şi execută!...

Când VIAŢA FIREASCĂ a oamenilor SE

VA SCHIMBA într-o VIAȚĂ ARTIFICIALĂ, de producție mecanică - atunci munca manuală va deveni inutilă și mâinile oamenilor vor fi slobode... (52)

Atunci, DORINȚA IREZISTIBILĂ de a trăi - de a trăi SPASMODIC, impetuos, cu toți nervii, cu toate fibrele corpului, prin TOATE senzațiile minutului, clipei, și de a sorbi cupa desfătării pasionate, cu bucuriile și bunătățile CULTURII noastre (demonice), pe de-a-ntregul - VA CREȘTE ca un VAL antrenant, acaparant, pătimaș.

DORINȚA NEÎNFRÂNATĂ de a bea CUPA vieții până la fund va începe să crească și să se intețească până la EXTAZUL MORȚII (53), până la AGONIA DESFĂTĂRILOR - să guste fiecare, să încerce și să se delecteze ... ; PENTRU CĂ nu va mai exista CREDINȚĂ, nu va mai exista NĂDEJDE, nu va mai exista DRAGOSTE - ci doar PLĂCERI SENZUALE. Chiar OAMENII înșiși VOR RÂDE de aceste SURORI ale naivei fantezii umane - CREDINȚA, NĂDEJDEA și DRAGOSTEA - așa cum râdem noi acum - copiii liberi ai Iadului: ha-ha-haiii (54)

Așa că, râdeți de ei, râdeți de nebuni, nebunilor!*... Râzi, legiune a șarpelui negru... Râzi, bătrâne Molohi... Privește și te

* Demonii ei înșiși se numesc nebuni deci își recunosc nebunia, dar, încăpățânați fiind, se mențin în ea. Lucifer este primul nebun și primul mincinos, tatăl minciunii și al nebuniei.

bucură de nebunia oamenilor!...

[IX. Marele merit al bogaților
în răsturnarea ordinii naturale]

..- Munca, credința și speranța îi salvau, oferindu-le TIHNA și curata BUCURIE a vieții. Viața lor decurgea în PACE, în CUMPĂTARE, în JUDICIOSUL CALCUL de la seceriș la seceriș, de la culesul roadelor până la noua recoltă.

Ori, BOGAȚII ne-au SLUJIT nouă (demonilor) dintotdeauna, îndeplinind munca noastră: ghiftuindu-se și bătându-și joc de sărăcimea răbdătoare, ținând-o în lanțuri și închisori, în munci pentru ei, bogații, pentru ÎNDESTULAREA lor, pentru podoabele lor, brocarturile și moda lor, pentru fastul și vanitoasa strălucire a trândavelor concubine, pentru DESTRĂBĂLAREA și LUXUL exagerat! Ei n-au avut nici CREDINȚĂ, nici NĂDEJDE, nici DRAGOSTE și compasiune. Meritul lor în toate acestea e mare înaintea noastră...

Deci, atunci când FABRICILE și UZINELE vor ANIHILA MUNCA MANUALĂ și masele de săraci înfometați nu-și vor mai putea găsi un LOC de MUNCĂ - ținta noastră va fi atinsă. PROLETARIATUL se va RĂSCULA și va ERUPE ca o lavă grozavă, universală...

Legiune a șarpelui negru, și tu, bătrânule Moloh, INSPIRĂ-LE libertatea, libertatea civilizată (55) a BUNULUI PLAC!... Acum nu

va mai fi greu s-o scoatem la capăt: lansaţi-l pe MARX al nostru şi instalaţi SOCIALISMUL în LOCUL idealurilor creştineşti: credinţa, nădejdea şi dragostea(56); în LOCUL acelei mărturisitoare Biserici a Mielului, aliată nouă, pe care am REUŞIT s-o DIVIZĂM atât de ABIL cu ajutorul SERVIABILEI ierarhii a clerului ei, s-o DIVIZĂM LA NESFÂRŞIT în părţi[72] ce-şi vor DISPUTA prioritatea şi SFINŢENIA, în mijlocul URII şi VRAJBEI cuvioşilor păstori ambiţioşi...

- Noi am biruit! URLĂ, legiune a şarpelui negru şi îndeamnă-i pe oameni: - Trăiască MARXISMUL! Trăiască PROLETARIATUL! - revendicarea generală, forţată(57) şi urgentă a fericirii tuturor - a bunăstării, a comodităţilor şi desfătărilor CULTURII noastre SCLIPITOARE (58), CAPTIVANTE, LIBERE de toate aceste SUSPINE TULBURĂTOARE după ÎNALTUL şi ÎNDEPĂRTATUL CER... (59).

Întruchiparea, colo, a idealurilor lor e prea depărtată; perfecţionarea individuală e prea îndelungată...

(X Relativitatea ideilor întunecă mintile oamenilor)

..- Sugeraţi-le oamenilor FERICIREA momentană: - PLĂCEREA nu-i decât AICI şi numai AICI! Sugeraţi-le tuturor şi fiecăruia

[72] Protestanţii care s-au rupt din Biserica Catolică sunt divizaţi la nesfârşit. Nu au reuşit încă să fărâme Biserica Ortodoxă, dar au reuşit să-i dezbine pe ortodocşi între ei.

în parte forţa, energia, fermitatea de dragul fericirii sociale, a fericirii tuturor.

LUAŢI în RÂS noţiunea de PĂCAT! Bateţi-vă joc de curăţia şi sfinţenia vieţii! BATJOCORIŢI CONŞTIINŢA!...[73]

Luaţi-i în râs şi sugeraţi-le cu fermitate că:

- Să omori, să verşi sângele altora, a multora, a unei clase întregi de duşmani, pentru FERICIREA SOCIALĂ - este o FAPTĂ EROICĂ şi o treabă cât se poate de bună!

- Să nimereşti la închisoare, în cazemate şi la ocnă de dragul FERICIRII SOCIALE - este o ISPRAVĂ de MARTIR[74] şi o treabă şi mai bună!

- Să răpeşti, să ataci şi să jefuieşti ori să furi de dragul unor scopuri sociale - aceasta este o FAPTĂ VITEJEASCĂ.

- Să mori pe eşafod, să fii ghilotinat sau împuşcat de DRAGUL fericirii sociale şi a CULTURII noastre - a LIBERTĂŢII, EGALITĂŢII şi FRATERNITĂŢII (60) - debarasaţi de aceste fantazări ale credinţei, nădejdii şi dragostei, impuse oamenilor (61) - aceasta

[73] Această batjocorire a conştiinţei, a moralităţii, a sfinţeniei şi curăţiei vieţii o întâlnim azi la tot pasul, în toate găştile tinerilor dar şi în colectivităţile maturilor.

[74] Lucifer a substituit idealului de martir pentru Hristos, idealul fals de: *martir şi erou modern de dragul fericirii sociale*, fericire obţinută prin crime şi ticăloşii. **Ei sunt aşa-zişii *martiri ai civilizaţiei, mucenicii desfrâului*, care se jertfesc pentru aşa-zisele drepturi ale omului la libertate anarhică, la vicii şi dezmăţ.**

este într-adevăr o FAPTĂ EROICĂ.

EROISM nu ca al mucenicilor creştini, din dragoste pentru binefacerile veşniciei, ci eroismul MUCENICILOR noştri, MODERNI, pentru o realitate anume, pentru o fericire obştească aici, pe pământ, FERICIREA satisfacerii totale a tuturor comodităţilor şi a neînfrânatelor porniri pătimaşe de a bea CUPA vieţii până la fund, prin bunurile distribuite tuturor în egală măsură şi la fiecare.

Aceşti BRAVI MUCENICI[15] ai noştri vor exercita o influenţă extraordinară asupra societăţii, pentru că vor SUBTILIZA noţiunea de faptă eroică şi slavă umilă a mucenicilor Mielului, ca să le ocupe locul lor şi să umbrească pomenirea lor, micşorând adevărul cununii lor muceniceşti.

Această TACTICĂ, aşijderea, COSTĂ nu puţine eforturi şi trudă, deoarece tu, LEGIUNE a şarpelui negru, va trebui să întreţii prin sugestii sporite SISTEMUL DE EXECUŢII (62), ce întăreşte şi alimentează

[15] Ei sunt *martirii civilizaţiei, mucenicii desfrâului* (Oscar Wilde, Edgar Alain Poe, etc.), care se jertfesc pentru drepturile omului de a-şi satisface toate pornirile pătimaşe; ei vor să instaureze *„domnia bunului plac"* şi a lui *„fac ce vreau, ţie ce-ţi pasă!?."* Printre ei sunt şi eroii moderni ai tuturor revoluţiilor anarhiste „progresiste", la monumentele cărora copiii noştri neştiutori depun flori. Şcoala, neştiutoare şi ea, în inconştienţa ei de sclavă a puterii mondiale, depune eforturi pentru a le întuneca minţile de când sunt mici, crezând naiv că-i luminează.

ENERGIA VOASTRĂ de împotrivire şi distrugere a poruncilor Mielului printre oameni, şi care ne sunt necesare pentru că înăspresc relaţiile dintre popor şi autorităţi, apropiind ISTORIA de FINALUL prielnic nouă, de GUVERNAREA noastră asupra lumii!!! (63)

- Înţelegeţi voi TACTICA asta? - Tu, LEGIUNE a ŞARPELUI NEGRU, şi tu, bătrâne MOLOH, şi tu, veşnic JUCĂUŞULE, veşnic zâmbăreţule EROT - COPILUL şarpelui negru!! Sugeraţi-le, deci, oamenilor RELATIVITATEA IDEILOR! (64) ÎNTUNECAŢI-LE MINŢILE!" (65)

Şi Lucifer îşi întinse mădularele, căscând de se cutremurară dedesubturile infernului şi scrâşni din dinţi. De acest scrâşnet se clătinară legiunile urâcioaselor făpturi ale demonilor. Şarpele negru al gândului luciferic se răsuci şi-l cuprinse, încingându-l cu inelele sale, şi întinzându-se, şi iarăşi răsucindu-şi îndărăt inelele, în ghemul unui nou gând întunecat al distrugerii şi prăpădului.

(XI Oamenii posedă o citadelă - cea mai inaccesibilă - maternitatea. Trebuie distrusă!)

Iar Lucifer a continuat:

„- Ascultaţi cu atenţie: şi tu, LEGIUNE a şarpelui negru, şi tu, bătrâne MOLOH, şi tu, veşnic zâmbăreţule EROT, odrasla şarpelui negru, NĂSCUT sub POMUL paradisiac al

SEDUCŢIEI!... Ascultaţi!

Vă aşteaptă cea mai GREA SARCINĂ, fără de care nu vom REUŞI nimic, iar toate UNELTIRILE noastre nu-şi vor avea ROSTUL.

Oamenii posedă o cetate - cea mai inaccesibilă. Aceasta este MATERNITATEA: naşterea urmaşilor şi educarea lor. FEMEIA FECIOARĂ şi FEMEIA MAMĂ: iată acea FORTĂREAŢĂ de NECUCERIT a OMENIRII, care trebuie avută permanent în vedere. (66)

Îndreptaţi cu DIBĂCIE şi PRECAUŢIE toate ATACURILE voastre asupra ei. Dacă nu veţi CUCERI, nu veţi SUPUNE această CITADELĂ - totul va fi în ZADAR, căci nu veţi apuca să-i veniţi de HAC unei GENERAŢII, că va CREŞTE, formându-se, ALTĂ ARMATĂ contra noastră.

Cu ajutorul femeii vom reuşi să punem LABA pe ÎNTREAGA omenire în prezentul şi viitorul ei, s-o RĂPIM în întregime..."[16]

[16] Femeia este ţinta principală a atacurilor demonice, pentru a o împinge a se lepăda definitiv de credinţa lui Dumnezeu. Criminală, ucigaşă a propriilor copii, sau tăvălindu-se în tot felul de păcate (hulă, trufie, modă, desfrâu, beţie, droguri, etc.), de va mai aduce totuşi pe lume copii, bineînţeles că aceştia vor fi după chipul şi asemănarea ei, necredincioşi - nonconformişti, întunecaţi, trufaşi, perverţiţi de la naştere, mici „diavoli hulitori de Dumnezeu", care vor ajuta demonii, prin răutate şi patimi, la surparea omenirii în haos şi anarhie, şi în final cu toţii vor umple iadul... Părintele Arsenie Boca îi spunea în anul 1944 unei profesoare care la 28-30 ani nu se putea căsători: „Nu mai e vreme de

Şi, dintr-odată, îngrozindu-se de acest gând, Lucifer s-a strâmbat de parcă-l dureau dinţii. Şarpele negrului gând a lunecat printre maxilarele lui căscate de frică şi s-a pierdut înlăuntrul lui. Tot iadul s-a înfiorat şi s-a cutremurat...

... O RAZĂ de LUMINĂ PURĂ, pogorându-se din ÎNĂLŢIMILE inaccesibile, ca un FULGER, a LOVIT ÎNTUNERICUL, împrăştiindu-l. A fost ca o aducere aminte a turbatei neputinţe luciferice şi a mărinimiei nesfârşite a Creatorului: în ceruri apăru pentru o clipă înaintea lui Lucifer chipul purtător de lumină al Preacuratei Fecioare - Maica Mielului, neobosita şi pururea ocrotitoare şi apărătoarea virginităţii şi maternităţii femeilor.

Şi iarăşi se înteţi întunericul infernului şi scânteiară ochii lui Lucifer, iar din maxilarele lui se strecură în afară şarpele negrului gând şi un rânjet obraznic şi batjocoritor îi schimonosi fizionomia.

„- Cunoaştem noi aceste sperietori!" - continuă el cu o voce insolentă, stridentă şi scârboasă, aidoma zdrăngănitului unei plăci de aramă între ciocan şi nicovală, şi se semeţi trufaş, RIDICÂND un PUMN păros şi diform cu degetele încleştate, arătându-

căsătorie, dar până la sfârşitul veacurilor s-or însura şi mărita, iar tot ce se va naşte din voi va fi diavol hulitor de Dumnezeu." Tragic avertisment!!!

şi ghearele, ascuţite şi albe.

(XII Bărbatul corupt - un aliat
de nădejde al diavolului)

„- Nu suntem singuri! Avem un ALIAT - «CUNUNA CREAŢIEI», - cu el nu ne TEMEM[67] de NIMIC!... De PARTEA noastră se află BĂRBATUL, sexul MASCULIN, el ne va AJUTA să aranjăm lucrurile!" (67)

„- Ascultă, LEGIUNE a şarpelui negru, şi tu MAMONA, şi tu MOLOH, şi mai ales tu, hazliule şi jucăuşule EROT! Sugeraţi-le BĂRBAŢILOR, şi mai ales TINERILOR, POFTA SENZUALĂ EXCESIVĂ.

SUGERAŢI-LE că această CASTITATE şi NEVINOVĂŢIE a fetelor, TIMIDITATEA şi toată această PURITATE FECIORELNICĂ şi MODESTIA tinerilor - nu sunt decât PREJUDECĂŢI lipsite de conţinut, ce ÎNGRĂDESC necesităţile fireşti şi STINGHERESC plăcerile vieţii.

ÎNDEMNAŢI-I pe bărbaţi să practice AMORUL LIBER, FĂRĂ CĂSĂTORIE, care să nu INCOMODEZE personalitatea, ADEMENITOR prin şansa diversităţii... INSPIRAŢI-LE bărbaţilor AVERSIUNE faţă de căsătoria ce APASĂ personalitatea, punându-i CĂTUŞELE îndatoririlor. ARĂTAŢI-LE şi SUGERAŢI-LE modul de trai în CONCUBINAJ şi al CĂSĂTORIILOR CIVILE.

MEDICINA şi MARXIŞTII vă vor fi de folos mai cu seamă prin PUBLICAŢIILE lor POPULISTE şi INSTRUCTAJELE referitoare la sterilitatea arbitrară prin intermediul DISPOZITIVELOR speciale folosite în timpul actului sexual. În acest caz PRESA, prietena noastră FIDELĂ, se va dovedi o ARMĂ redutabilă de difuzare RAPIDĂ a acestor cunoştinţe absolut folositoare pentru proliferarea CULTULUI EROTIC. Asta pe de-o parte...

Iar când BĂRBAŢII se vor DESTRĂBĂLA de tot, gustând din cei mai FRAGEZI ANI dulceaţa profesării cultului erotic şi vor PREFERA tradiţionalei căsătorii legale CONCUBINAJUL LIBER, cu tot farmecul POLIGAMIEI împrospătându-le simţurile..., atunci stimulaţi-le celor mai VALOROASE femei, celor mai PUTERNICE naturi feciorelnice, ANTAGONISMUL contra bărbaţilor, RĂNIŢI-LE cu ISCUSINŢĂ în amorul propriu şi în DEMNITATEA lor, TREZIŢI-LE conştiinţa necesităţii de EMANCIPARE, a serviciului INDEPENDENT şi a EGALITĂŢII în drepturile civile cu BĂRBAŢII, vinovaţi de soarta lor vitregă, care au PRIVAT-O de căminul familial şi au ATENTAT la sublimul ei DAR

---

[67] Atenţie! Bărbatul corupt este sprijinul diavolului, îi alungă demonului frica de Dumnezeu. Necuratul se bizuie pe „sexul masculin" în care vede un aliat de nădejde. Cu bărbatul în ajutor, Lucifer e sigur de reuşita planului lui de corupere a omenirii, e convins că prin bărbat va îngenunchea femeia fecioară şi femeia mamă în mocirla păcatului, îi va distruge progenitura, şi va răpi omenirea din mâna bună a lui Dumnezeu.

NATURAL de a fi mamă.

Sistemul nervos la femei este altfel ŢESUT, fiind mai sensibil la sugestii."

(XIII Rănită cu iscusinţă în demnitatea sa, femeia este împinsă spre emancipare, fiind astfel clintită din rostul ei divin)

„SUGERAŢI-LE cu îndrăzneală, dar şi cu precauţie, deplina EGALITATE cu BĂRBATUL, acest material GROSOLAN (68), care CEDEAZĂ mai uşor ideilor NEBUNEŞTI, pe care le îmbracă imediat într-o teorie ŞTIINŢIFICĂ, împreună cu un sistem de factori doveditori.

GĂSIŢI (ceva) anume pentru a justifica ideea, oricât de ABERANTĂ ar fi aceasta...[*] Tot aşa după cum am reuşit să-l PĂCĂLIM pe bătrânul savant, INSPIRÂNDU-L SĂ VADĂ în ideea evoluţiei formelor universale ale naturii, a legităţii dezvoltării treptate, în ideea mişcării ei ascendente în procesul realizării reprezentărilor Conceptului Divin al Desăvârşitei Cugetări, ABSENŢA LUI DUMNEZEU, iar în evoluţia şi utilizarea ulterioară a acestei IDEI (nebuneşti) - să EXCLUDĂ din ŞTIINŢĂ credinţa în CREATORUL universului...

O! Aceasta a reprezentat cea mai TARE

[*] Însuşi Lucifer, marele impostor, recunoaşte cât de aberantă este ideea deplinei egalităţi a bărbatului cu femeia, de aceea le impune slugilor sale să găsească „ceva anume" prin care să susţină această mare minciună.

latură a noastră şi TRIUMFUL[**] TOTAL asupra INTELECTULUI uman, cu toate că e sărbătorită de om, ca fiind EPOCA minunată a ELIBERĂRII... Ei şi, lăsaţi-l să se DISTREZE..."

„- Dar fiţi ATENŢI, că FEMEIA e mai PREVĂZĂTOARE decât bărbatul, mai ELEVATĂ, mai PURĂ şi DIVINĂ în frumuseţea purtătoare de LUMINĂ a sufletului său, în înfăţişarea sa GRAŢIOASĂ, iar INFLUENŢA ei este foarte mare.

De aceea, la început trebuie SĂ-I SUGERĂM treptat şi cu maximum de prudenţă NOŢIUNI FALSE asupra FEMINITĂŢII, MATERNITĂŢII, CASTITĂŢII, GRAŢIEI şi IUBIRII gingaşe, asupra acestei IUBIRI IDEALE, ca fiind născocite de către oameni (deci relative şi inventate).

Apoi, tot mai insistent, crescendo - SUGERAŢI-I dispreţul faţă de acele forme

[**] Demonii sărbătoresc distrugerea credinţei în Dumnezeu drept TRIUMFUL lor total asupra Intelectului Uman!!! Diavolul este cel mai mare profesor în capul necredinciosului şi-l conduce prin toate „prăpăstiile"... În mintea din care Dumnezeu lipseşte, diavolul este stăpân. Astăzi, prin înmulţirea fărădelegii, necredincioşii conduc lumea apropiind ISTORIA de FINALUL prielnic demonilor, de GUVERNAREA lor asupra lumii, după cum ei înşişi se laudă,!!!... Prin ei, conduce însuşi Lucifer... Dar creştinii drept-credincioşi sunt optimişti, Hristos-Dumnezeu Cel cu Cruce le-a făgăduit că nu-i va părăsi, că va fi cu ei până la sfârşitul veacurilor!

sentimentale, ce dau în vileag SLĂBICIUNEA femeiei, căutând atârnare şi APĂRARE din partea JUMĂTĂŢII mai PUTERNICE.

PERSIFLAŢI abil şi cu pricepere, LOVIND-O în amorul propriu. TOT ceea ce CONSTITUIE în femeie O FORŢĂ ŞI O LUMINĂ MĂREAŢĂ trebuie prezentat în ochii ei, ca fiind o ruşinoasă NEPUTINŢĂ şi LAŞITATE.

(XIV Femeia necredincioasă lui Dumnezeu ajunge sclava fidelă a diavolului)

PRINCIPALUL - continuaţi ATACUL asupra SENTIMENTULUI RELIGIOS, înrădăcinat cu putere în sensibilul suflet feminin, ca dintr-o dată să-i PERVERTIM PROGENITURA şi să distrugem în ea CREDINŢA şi RELIGIA - aceste PIEDICI de TEMUT pentru CULTURA NOASTRĂ (69) (a demonilor).

În acest scop inspiraţi-le, inspiraţi-le cu insistenţă femeilor DORINŢA de a studia ştiinţele SUPERIOARE, unde PREDOMINĂ deja sistemul nostru evoluţionist de gândire, calea RAŢIONALĂ (strâmbată şi mincinoasă) a cunoaşterii experimentale, care duce la NEGAREA existenţei lui DUMNEZEU, la negarea nemuririi sufletului şi la negarea altor momeli ale credinţei...

Iar pentru a MASCA definitiv EVIDENTA NEBUNIE, vom da oamenilor LIBERTATEA de GÂNDIRE, şi ei vor NĂSCOCI în curând o FILOZOFIE POZITIVĂ. (70)

Atunci FEMEILE se vor GRĂBI să ÎMPARTĂ cu BĂRBAŢII dreptul la ŞTIINŢĂ, se vor înscrie la universităţi, vor ocupa catedrele, vor diseca împreună cu studenţii cadavre îmbălsămate, căutând în ele SUFLETUL, obârşia vieţii, şi desigur, nu-l vor găsi; iar pe parcursul permanentei APROPIERI de partea BĂRBĂTEASCĂ şi a comunicării TOVĂRĂŞEŞTI cu BĂRBAŢII, în auditorii şi amfiteatre, în laboratoare şi clinici, în adunări şi conferinţe, pe băncile şcolilor mixte şi la serviciu, în diverse instituţii de stat, PSIHICUL FEMEII se va POLARIZA firesc cu însuşirile de acelaşi POL cu cel MASCULIN, şi astfel toată FORŢA FASCINAŢIEI, TANDREŢII, MODESTIEI feminine şi acelei ATRACŢII DIVINE, care necesită cele mai sublime sentimente de frumuseţe şi perfecţiune sufletească, aflate în posesia femeilor - vor DISPARE de la sine şi noi vom avea în femeie SCLAVA noastră FIDELĂ cu a sa colosală INFLUENŢĂ asupra GLOATEI - la vederea MARTIRAJULUI ei în închisori, în exil şi pe eşafod, în conformitate cu CODUL PENAL al libertăţii CIVILE... O! Acesta va fi UN AFRONT REMARCABIL, încă nemaiîntâlnit în achiziţiile noastre culturale, la adresa Celui Preaveşnic. Să mai admire şi acum „cununa creaţiei Salei..."

Ha-ha-ha!!... izbucni Lucifer în hohote de râs şi fizionomia sa monstruoasă cu buzele fioroaselor maxilare larg răsfrânte, dezve-

lind două rânduri de dinți ascuțiți ca oțelul, se schimonosi îngrozitor.

Împreună cu el hohoteau legiunile șarpelui negru laolaltă cu toți monștrii infernului și cu sufletele înrobite lor, aliații lingușitori, aflați sub teroarea înfiorătoare a nebuniei și a disperării înconjurătoare. Iadul se clătină și scoarța pământului se cutremură de acest hohot sălbatic și dement.

(XV. Prin spiritism și magie, pas cu pas către întruchiparea ANTIHRISTULUI, spre *Uniunea Social-Democratică*, bazată pe anarhia totală)

„- Drepții... Ascultații..." dădu comanda Lucifer și când se restabili liniștea completă, continuă:

„- Există încă o împrejurare extrem de importantă, care nu trebuie nicidecum scăpată din vedere. Așa că, executați cu precizie instrucțiunile:

- O parte a Bisericii fidelă Mielului se va ține cu tărie de poruncile Lui, luându-se la întrecere în credință cu apostolii noștri SAVANȚI, stăpânind majoritatea minților (71). Aicea tu, LEGIUNE a șarpelui negru, nu vei putea face față așa de ușor, deci va trebui să-i ÎNROLĂM și pe PRIZONIERII noștri din cealaltă LUME... Iată cum vom proceda:

- De îndată ce veți remarca printre cei credincioși Mielului dorința de a DEMONSTRA savanților noștri existența VIEȚII de dincolo

de MORMÂNT și a sferelor ei superioare, SUGERAȚI-LE (acelor credincioși ai Mielului) să-și însușească procedeele TAINICE de comunicare MAGICĂ cu noi (demonii) de la YOGHINII fideli filozofiei noastre și de la discipolii ținuturilor Edenului devastat.(72) Dezvăluiți-le prudent unele din RITUALURILE lojilor masonice(73) devotate nouă: ȘEDINȚELE de SPIRITISM* și metodele de invocare a spiritelor, la care imediat ocupați totdeauna și peste tot locul primele poziții, sub acoperirea unor SPIRITE RĂTĂCITOARE, vasali de-ai noștri, cât și a SERVITORILOR noștri, care vor apărea în ședințe de la prima CHEMARE.

<u>Aici va trebui să dăm dovadă de o VIGILENȚĂ EXTREMĂ, ca nu cumva cei ce se află în așteptare** să aibă în MINTE și în CONȘTIINȚĂ numele Celui Unuia Sfânt sau al Mielului Său</u>. De aceea, <u>puneți-le tot felul de PIEDICI, STÂNJENINDU-I cu ajutorul sugestiilor ascunse de la STAREA de spirit RELIGIOASĂ conștientă</u>.

Dar în prezența SAVANȚILOR, a celor MORȚI spiritualicește și a necredincioșilor

* Aflăm de aici că ședințele de spiritism sunt unele din ritualurile lojilor masonice.

** E vorba de credincioșii fideli Mielului, care acceptă totuși a participa la această experiență nefastă a întunericului de dragul salvării acelor savanți rătăciți și corupți, implicați în spiritism. Prin credința lor ei pot fi un pericol pentru ședințele spiritiste, în clipa în care L-ar chema pe Hristos cu rugăciunea minții.

nu produceţi nici un FEL de fenomene, ca să nu urmeze o reacţie inversă. Deja aceste aşteptări în faţa MĂSUŢELOR şi metodele RITUALE creează o atmosferă propice NOUĂ şi potrivnică Luminatului Miel şi BISERICII Sale, care ne SÂCÂIE prin PURITATEA şi SFINŢENIA SLUJBELOR sale spre LAUDA Ziditorului."

„Aşadar, să ştiţi că adunările MISTICE, sub denumirea de ŞEDINŢE SPIRITISTE reprezintă CÂMPUL vostru de activitate, iar voi trebuie să fiţi în PRIMELE rânduri. Retragerea este permisă numai în situaţii extreme, cum ar fi intervenţia LUMINAŢILOR STRATEGI, îngeri sau Sfinţi Cuvioşi RĂPOSAŢI - servii Mielului şi PĂZITORII sufletelor credincioşilor... În astfel de cazuri daţi-vă cu repeziciune îndărăt, dar nu vă intimidaţi de eşecuri minore; dacă unu sau doi vor părăsi şedinţele, nu-i nici o pagubă, oricum îi veţi avea pe ceilalţi.

Esenţialul e să vă SILIŢI din răsputeri să INTRAŢI în relaţii amicale cu participanţii ŞEDINŢELOR, apărând în grupuri, ispitindu-i, trezindu-le INTERESUL şi CURIOZITATEA. Atingeţi mâinile şi trupurile mediumilor şi celorlalţi participanţi, amestecând treptat materia subtilă a învelişului vostru întunecat cu fibrele lor nervoase şi astfel, ceea ce nu veţi REUŞI prin SUGESTIE, veţi REUŞI prin POLARIZARE, prin transferul înclinaţiilor voastre volitive... Aşa că ei nu vor mai

căuta FERICIRE şi LINIŞTE SUFLETEASCĂ în comuniunea cu Dumnezeu, în rugăciuni şi credinţă, ci în contactul cu noi, în receptarea mesajelor SCRISE şi MIRACOLELOR NOASTRE, primindu-le ca pe nişte revelaţii SUPERIOARE şi aflând în ele satisfacerea SETEI de a pătrunde în TAINELE EZOTERICE. Atunci când şedinţele de spiritism vor înlocui Biserica Mielului, înseamnă că ne-am atins ŢELUL! (74)

Pe parcursul şedinţelor surprindeţi şi derutaţi asistenţa prin diverse ciudăţenii: mişcaţi scaunele şi alte obiecte, produceţi ciocănituri, cântaţi la instrumente şi sunaţi, dictaţi mesaje, ridicaţi obiecte în văzduh, până când veţi ACUMULA de la mediumi şi ceilalţi participanţi ENERGIA şi SUBSTANŢA necesară ÎNVELIŞULUI vostru, şi atunci, MATERIALIZAŢI-VĂ şi arătaţi-vă într-un corp vizibil, prezentându-vă sub numele unor persoane decedate şi ASCUNZÂNDU-VĂ sub ÎNFĂŢIŞAREA lor.

Prin intermediul acestor materializări temporare, în care spiritele nu pot rămânea mult timp, riscând de a-i ucide pe medium, vom pregăti prin AMESTECUL cu oamenii întruchiparea şi naşterea din femeie a odraslei noastre, numit ANTIHRIST de către Apostolii Mielului. El va concentra în sine întreaga ştiinţă umană, abil răsturnată cu fundu-n sus de către noi, cunoaşterea tuturor miracolelor atotputernicei noastre magii

şi procedeele învierii morţilor[23]. Şi, întrucât SAVANŢII NOŞTRI vor răspândi către acea VREME „noua învăţătură", cum că Dumnezeu nu există, fiind doar o reprezentare a omului despre sine însuşi, oamenii îl vor primi pe FIUL nostru (ANTIHRIST), din cauza puterniciei şi forţei miracolelor sale, ca pe Fiul lui Dumnezeu, fiindcă el îi va îndemna pe oameni prin discursuri, declaraţii şi *prin puterea sugestiei* la DISTRIBUIREA pământului, averilor şi comorilor, ca TOŢI să fie ÎNDESTULAŢI.

Şi atunci societatea umană nu se va mai numi Biserică a lui Hristos, ci *UNIUNE SOCIAL-DEMOCRATICĂ*, bazată pe ANARHIA totală, şi supusă nevăzut şi în secret nouă.

Astfel, de partea noastră vor trece şi cei aleşi, iar dacă va rămâne acolo o mică turmă de credincioşi, ÎMPRĂŞTIATĂ pe faţa pământului, aceasta nu mai are pentru noi nici o importanţă. Aşa, în ALIANŢĂ cu oamenii, vom porni la ultima şi decisiva BĂTĂLIE împotriva Mielului - Fiului Celui Preaveşnic, şi vom INSTALA pe pământ IMPERIUL nostru...

Chiar dacă această ULTIMĂ OFENSIVĂ nu ne va aduce IZBÂNDA, în cel mai rău caz ne rămân ALIAŢII noştri, pe care îi vom reţine pentru noi după retragerea în întune-

[23] Demonii nu pot învia morţii, ci doar creează iluzia învierii morţilor....

ricul cel mai din afară, ca să nu rămânem acolo fără ocupaţie şi autoritate asupra celor care, fără îndoială, datorită însuşirii naturii umane, vor începe să se chinuie şi să se lamenteze jalnic după trecutul fără putinţă de întoarcere..."

„- Auzi tu, legiune a şarpelui negru?! Auziţi voi, slujitorii şi sclavii mei fideli?! Acesta este ultimul meu cuvânt! Înţeles-aţi voi totul?" - răcni Lucifer cu o voce sălbatică şi turbată.

Şi iadul a răsunat de strigătele frenetice şi stridente: „Ura!! Ura!!" iar Lucifer, lungindu-se într-o poză dizgraţioasă, un monstru hidos şi diform, întrecând orice închipuire, îşi ridică sus pumnul său muşchiulos şi păros, rânjindu-şi dinţii de oţel şi ameninţând spaţiul. În aceeaşi clipă, cu iuţeala fulgerului, se prăvăli împreună cu legiunile sale, în sfera sa - în prăpastia vâlvâitoare, în fundul iadului.

Pentru că soarele răsărea pe pământ ca şi mai înainte, florile îşi înălţau către ceruri rugile înmiresmate Creatorului şi îngerii plângeau în jurul Tronului Său asupra sorţii omenirii apostate a ultimelor zile.

SFÂRŞIT

† † †

Note adăugate în textul viziunii „Marşului distrugătorului" de redactorii acestei lucrări:

(1.) Ca la orice vedenie, se pune problema veridicităţii ei. Din felul descrierii celor petrecute se înţelege că a fost reală: lumea duhurilor este diferită de cea trupească, este mai reală, neobişnuită oamenilor; deşi mintea se află în stare de veghe, totul pare a fi un vis, o desprindere de realitate (cea obişnuită, materială, a simţurilor). Toate acestea nu pot fi intuite şi măsluite cu o asemenea uşurinţă fără a fi trăite, pentru că nu-s din lumea aceasta, sunt de neajuns şi de neimaginat. Vedenia de faţă prezintă aceste caracteristici. Desigur, trebuie să ţinem seama că se prezintă lucruri ale întunericului şi nu trebuie să aşteptăm prea multe de la ea. (n.ed.)

(2.) Nu orgoliul şi trufia au dus la descrierea celor văzute, ci imboldul paşnic şi puternic al Acelei Puteri Care i-a descoperit totul, care a biruit dorinţa sa de a rămâne în umbră, necunoscut. (n.ed.)

(3.) Se ştie că iadul se află în interiorul pământului. O dovedire a acestui lucru se găseşte pe larg la Sfântul Ignatie Briancianinov, *Cuvânt despre moarte*. Mă limitez aici doar la o dovadă scripturistică, anume pogorârea la iad a Mântuitorului timp de

trei zile, despre care spune: „precum a fost Iona în pântecele chitului trei zile şi trei nopţi, aşa va fi şi Fiul Omului în inima pământului trei zile şi trei nopţi" (Matei 12;40).

(4.) Acestea sunt realităţi duhovniceşti, deşi ale întunericului, descrise în cuvinte, după felul de a gândi al nostru. Trebuie remarcat că noi nu suntem obişnuiţi cu realitatea duhovnicească, nevăzută, dar ea este cea mai pregnantă. Chiar dacă ni se pare nouă că nu există, realitatea duhovnicească nu lipseşte din lumea noastră, ba chiar este foarte clară, trebuie doar să ai ochii deschişi să o vezi. Viaţa trupească, senzorială, văzută, nu e lipsită de aspectul nevăzut. Acolo unde lipseşte dragostea, liniştea, pacea, blândeţea - susţinute de Dumnezeu şi Îngerii Lui, este prezentă împietrirea inimii, fantezia întunecată a minţii, care se manifestă prin ură, dispreţ, invidie, desfrânare, glume proaste, dezgust, deznădejde... Iar în spatele acestora din urmă sunt demonii, cu toată răutatea şi perfidia lor.

(5.) Răutatea şi mârşăvia nu doar fac rău, dar şi macină fiinţa celui ce le poartă în suflet şi pe a celor cu care intră în contact, provocând dureri de cap şi o stare de ameţeală şi de indispoziţie grozavă. Personal am auzit pe unii (oameni duhovniceşti sau nu) care au descris ce au simţit când au văzut arătări drăceşti: groază fără margini, pielea se face ca de găină, un strigăt de spaimă izbucneşte din piept de parcă s-ar

face gura până la urechi.

Pentru a înţelege mai bine acestea se poate face o analogie între oamenii răi şi demoni. „îngerul este o fiinţă spirituală, veşnic mişcătoare, liberă, necorporală. (...) Se spune că este netrupesc şi imaterial în raport cu noi. (...) Demonii, cu toate că erau de aceeaşi natură cu îngerii, totuşi au devenit răi. Ei se schimbă şi iau forma pe care o vor după fantezia lor" (Sf. Ioan Damaschin). Fiind duhuri, sunt circumscrişi, asemenea sufletului omenesc, doar că umblă în sfera nevăzută a lumii, a realităţii înconjurătoare. Dacă despre oameni Sf. Siluan Athonitul spune: „Cine poartă în sine pacea Duhului Sfânt, acela revarsă această pace asupra celorlalţi şi cine poartă în el duhul răului, acela revarsă acest rău şi asupra celorlalţi", cu cât mai mult revarsă răul demonii, care acţionează în chip nevăzut şi au o răutate nemăsurată, copleşitoare şi bine direcţionată. Trebuie precizat că fiecare om are voinţa liberă să primească duhul bun sau rău după cum vrea, sau să-l respingă după cum simte scârbă de unul sau de altul, conform cu dispoziţia sa lăuntrică.

(6.) Dumnezeu este nevăzut, Putere necreată atotputernică, ocrotitoare, de viaţă dătătoare. Cei ce dobândesc o părtăşie trainică cu Dumnezeu pot face astfel de afirmaţii: „Sufletul care s-a predat cu smerenie voii lui Dumnezeu Îl vede nevăzut în fiecare secundă, dar nu poate tâlcui aceasta nici

măcar pentru el însuşi." (Sf. Siluan Athonitul)

(7.) Singura putere adevărată, care poate birui răul, este harul lui Dumnezeu. Fără el, numai prin puterea omenească, pieirea este de neocolit. Dar omul credincios lui Dumnezeu este mai tare decât toată puterea vrăjmaşului. „Prin el însuşi omul este firav ca o floare a câmpului: toţi o iubesc şi toţi o calcă în picioare" (Sf. Siluan Athonitul). De aceea şi trebuie căutat cu tot dinadinsul să dobândim în noi înşine puterea sfinţitoare şi de viaţă dătătoare a harului Duhului lui Hristos şi să nu ne mulţumim doar cu credinţa de suprafaţă, mai ales în vremurile acestea, despre care Cuviosul Paisie Aghioritul a spus: „Cei care nu vor avea intenţie bună, care nu vor fi luminaţi, se vor înşela în anii apostaziei. Pentru că cel ce nu are harul dumnezeiesc nu are claritate duhovnicească, şi este asemeni diavolului."

(8.) Din păcate nu cunoaştem nimic despre autor, lucru ce ar putea aduce o lumină în plus în înţelegerea lucrurilor. Cei ce cunosc ceva sunt bineveniţi să ne comunice.

(9.) Gândul este arma cea mai tare în războiul duhovnicesc, atât gândul cel rău pentru pierzare, cât şi cel bun pentru mântuire. Gândul îmbracă pe om cu un anumit duh, îl predispune spre fapte de un anumit fel, îi atrage mintea şi atenţia într-o anume direcţie. „Lumea se influenţează repede şi spre bine, şi spre rău. Spre rău se

influenţează mai uşor, pentru că acolo ajută şi diavolul" (Cuv. Paisie Aghioritul). Duhul Sfânt şi îngerii influenţează delicat, în timp ce diavolul dă buzna, este obraznic şi insistent. „O altă caracteristică a diavolului e că este cel mai mare pisălog pe capul omului, obsedând mintea chiar şi în vis cu învăţăturile lui" (Pr. Arsenie Boca, *Mărgăritare duhovniceşti, p.* 146). De aceea insistă Sfinţii Părinţi ai Ortodoxiei să nu ne culcăm seara fără să facem rugăciuni de mulţumire şi de cerere către Dumnezeu, pentru a ne ocroti mintea şi somnul de atacurile diavoleşti obsesive asupra gândurilor şi viselor noastre.

(10.) Despre dezlegarea puterilor întunericului la sfârşitul lumii se vorbeşte clar în Apocalipsa Sfântului Ioan: „Şi am văzut un înger din cer având cheia adâncului şi un lanţ mare în mâna lui. Şi a prins pe drac, pe şarpele cel vechi, care este diavolul şi satana şi l-a legat pe mii de ani şi l-a aruncat în adânc şi l-a închis şi a pecetluit deasupra lui ca să nu mai amăgească neamurile până se vor sfârşi miile de ani; şi după acestea trebuie ca el să fie dezlegat puţină vreme" (Apoc. 20, 1-3).

(11.) Iată cum pot fi izgoniţi cu adevărat demonii: prin smerenie, prin dragoste, prin alipirea de Hristos, nu prin lupta cu ei. „Nu daţi loc diavolului" (Ef. 4,27). „Staţi împotrivă diavolului şi va fugi de la voi. Apropiaţi-vă de Dumnezeu şi Se va apropia de voi" (Iac. 4, 6-7). Elocventă este şi întâmplarea

aceasta din Pateric: „Un bătrân petrecea într-o capişte de idoli şi, venind dracii, îi ziceau: „- Du-te din locul nostru!" Iar el le-a zis: „- Voi nu aveţi loc." Şi au început ei să împrăştie toate smicelele de finic ale bătrânului. Bătrânul sta şi le aduna. Apoi dracul, apucându-l de mână, l-a tras afară. Ajungând bătrânul la uşă, cu cealaltă mână ţinea uşa strigând: „- Iisuse, ajută-mi!" Şi îndată a fugit dracul, lăsându-l, iar bătrânul a început a plânge. Şi i-a venit lui glas de sus, zicând: „- De ce plângi?" Răspuns-a bătrânul: „- Fiindcă îndrăznesc ei să-l apuce pe om şi să facă aşa." Glasul iarăşi i-a zis: „- Tu te-ai lenevit; căci când M-ai căutat, ai văzut cum M-am aflat lângă tine îndată." Şi, mulţumind bătrânul, se ţinea de lucrarea cea după Dumnezeu" (Pateric XXII,14).

(12.) Aici se vădeşte deznădejdea, nebunia şi împietrirea diavolului. De s-ar pocăi, de s-ar întoarce, Dumnezeu l-ar primi, însă mândria este un întuneric şi un lanţ de nedesfăcut, care nu lasă loc smereniei şi ostenelii. De mândria aceasta s-au molipsit şi mulţi oameni, care nu vor să se silească să lucreze în sufletul lor, ci se mulţumesc în mod conştient cu starea lor de decădere.

(13.) Cu adevărat nebunească voinţă, conştientă de neputinţa sa, de minciuna proprie şi de nesocotinţa ei, care, totuşi, stăruie în răutate. În nebunia lui, Lucifer refuză să gândească că va fi înfrânt, nu acceptă sfârşitul său ci nebuneşte inventează strategii noi de luptă pentru a

distruge omul, întreaga omenire, întregul pământ, toate create de Puterea Divină pe care o respinge.

(14.) Este vorba de cultura a 7500 de ani de experienţă a răutăţii, şi a rezultat din cultul adus demonilor. Aceasta este izvorul culturii moderne.

(15.) Iată ce ştim despre „flancul drept" de la Sfântul Maxim Mărturisitorul, *Întrebări şi răspunsuri*, „întrebarea 21. (...) dracii dau năvală asupra noastră de dinainte, când ne vrăjesc prin înfăţişările materiei; de dinapoi, când stârnesc amintirea păcatului prin gândurile ce le-am avut mai demult; de la stânga când tulbură sufletul prin patimile trupeşti şi neînfrânate; şi de la dreapta, când dau năvală asupra sufletului prin mândrie şi slavă deşartă", pentru că necredinţa vine din încrederea în sine, fiică a mândriei. „Trei sunt pricinile gândurilor celor de hulă: neluarea aminte, mândria şi zavistia dracilor" *(Filocalia de la Prodromu*, tom 2, pag. 545).

(16.) Cea mai grea luptă pe care o poate da omul este cea cu necredinţa şi cu hula. Pe toate celelalte gânduri ale răutăţii le poate birui prin lucrarea vreunei fapte bune. Pe acestea două, însă, numai mila Domnului le depărtează de la cel ce Îl caută pe El întru adevăr, cu toată inima. Credinţa este temelul tuturor faptelor bune, iar fără ea viaţa omului nu are rost pe pământ. Credinţa vede dincolo de viaţa aceasta cea-

laltă viaţă, cea viitoare, nevăzută, pentru care îl şi pregăteşte pe om. Atunci când omul cade în înşelare şi-şi pierde credinţa în viaţa veşnică, lumea văzută şi trecătoare devine pentru el totul, încât drept scop al vieţii îşi alege nemernicia plăcerilor golaşe şi aducătoare de moarte. În acest caz fărădelegea, interesul pământesc, învârtoşarea sufletului, netrebnicirea cu desfătările şi urăciunile acestei lumi lucrează în voie; şi nici nu vor să mai audă de puterea lui Dumnezeu care lucrează doar prin credinţă asupra omului şi-l umple de tot binele, de dragoste, curăţie, de blândeţe şi fericire. Fără credinţa lui Dumnezeu societatea se nărule, răul nu cunoaşte oprelişte.

(16.a.) Fiind hirotonit Preot şi primind ascultarea de duhovnic, Părintele Arsenie Boca le spunea deseori oamenilor la spovedanie păcatele lor nemărturisite (pe care ei le ascundeau sau le uitaseră), şi numai pe unii îi împărtăşea cu Sfintele Taine. Avea Părintele darul de la Dumnezeu de a vedea starea lăuntrică sufletească a omului, căci le spunea oamenilor cele ce au făcut în viaţă şi cele ce li se vor întâmpla.

Văzând însă Părintele că mulţi dintre cei pe care îi spovedea nu-şi schimbau purtările lor, ci continuau cu poftele şi păcatele, covârşit de grija datoriei sale preoţeşti, ştiindu-se chezaş pentru sufletele lor, s-a rugat lui Dumnezeu să-i descopere care este pricina pentru care oamenii nu se lasă de păcate.

Şi într-o zi, stând pe o bancă în grădina mănăstirii şi privind spre munte, numai ce vede că apare în vârful muntelui un nor mare, negru şi întunecat, iar din el se auzea multă gălăgie şi zarvă mare. Privind cu mare atenţie, observă că deodată norul se desparte în două părţi iar în mijlocul norului pe munte vede un scaun împărătesc înconjurat de flăcări de foc şi pe satana pe scaun, înconjurat de toată ceata drăcească, zicând cu glas tare către draci:

- Care dintre voi este aşa de iscusit să găsească un vicleşug şi să-i şoptiţi în mintea oamenilor ca să-i tragem de partea noastră şi să câştigăm suflete mai multe, să facem o împărăţie mai mare ca a lui Dumnezeu, că puţin timp mai este.

Atunci se înfăţişează un drac şi se închină până la pământ lui Scaraoschi, şi-i zice:

- Întunecimea voastră, am găsit de cuviinţă să şoptim în mintea oamenilor că nu este Dumnezeu.

Dar satana îi zice: - Nu e prea bun vicleşugul tău, că nu putem câştiga prea mulţi cu el, să vină altul.

Şi vine al doilea şi zice:

- Întunecimea voastră, să-i lăsăm să creadă că este Dumnezeu, dar nu este rai şi iad şi că viaţa aceasta este numai până la mormânt.

Satana, chibzuind, îi zise:

- Nici cu acest vicleşug nu putem câştiga prea mulţi, căci Hristos când S-a înălţat la cer a zis ucenicilor: *„În casa Tatălui Meu multe locaşuri sunt.* (...) *Mă duc să vă gătesc loc, ca unde sunt Eu să fiţi şi voi"* (Ioan 14, 2-3) şi sunt destui mai răsăriţi la minte printre oameni care ştiu că există Dumnezeu şi că El le va da răsplata după fapte. Să vină altul.

Şi vine al treilea şi zice, închinându-se până la pământ:

- Întunecimea voastră, eu zic mai bine să-i lăudăm pe oameni pentru credinţa lor în Dumnezeu, în rai şi iad, în judecata de apoi, dar totodată, fără odihnă să le şoptim de mii de ori: „Nu vă grăbiţi cu pocăinţa adevărată, lăsaţi-o mai la bătrâneţe căci moartea e departe şi mai petreceţi, gustaţi dulceaţa vieţii, faceţi-vă toate poftele, mai e vreme destulă!" Şi vrăjiţi de şoapta noastră ademenitoare nici nu vor observa trecerea vremii. Moartea venind pe neaşteptate îi va găsi desigur total nepregătiţi şi-atunci ei sunt ai noştri.

Abia acum satana îşi strâmbă chipul într-un rânjet de bucurie diavolească şi cu înfrigurarea grabei le zise:

- Mergeţi şi aşa să faceţi!

Deci numai de formă şi de ochii lumii îşi îndeplineau acei oameni datoriile creştineşti, în timp ce vrăjiţi de şoapta ademenitoare a vicleniior draci nu-şi schimbau purtările şi continuau cu poftele şi păcatele, lăsând sfaturile Părintelui şi adevărata pocăinţă pentru la bătrâneţe.

(17.) Totuşi, vedem că astăzi trupul este mai răsfăţat prin patimi ca oricând. Deci nu a fost lăsat în pace, dar atacul diavolilor a

pornit spre trup pe altă direcţie: de la minte şi de la cugetare la trup, nu invers. O dată stricată mintea, omul nu se mai poate pocăi de faptele sale stricate, pieirea şi afundarea în nelegiuiri este fără de ridicare. „În mintea strâmbă toate se strâmbă" (Păr. Arsenie Boca). Dacă mintea ar fi întreagă, adică fără germenele necredinţei, al apostaziei, al progresismului, modernismului şi umanismului, uşor s-ar pocăi şi s-ar îndrepta, reluându-şi rolul de împărat peste simţuri.

(18.) „Este în noi un război al minţii, mai cumplit decât cel văzut. Lucrătorul evlaviei trebuie să alerge şi să urmărească cu mintea ţinta de a aduna desăvârşit în vistieria inimii pomenirea lui Dumnezeu ca pe un mărgăritar sau ca pe o piatră preţioasă. **Trebuie să lepădăm toate, să dispreţuim şi trupul, şi însăşi viaţa de acum ca să dobândim în inimă numai pe Dumnezeu.** Căci ajunge, a spus dumnezeiescul Gură de Aur, vederea lui Dumnezeu cu mintea, ca să piardă pe toţi cei vicleni" (Filotei Sinaitul, *Capete despre trezvie, 1*). **Până nu conştientizăm această luptă ascunsă din noi, diavolii acţionează în voie.**

(19.) „Vai de cei ce zic răului bine şi binelui rău; care numesc lumina întuneric şi întunericul lumină; care socotesc amarul dulce şi dulcele amar" (Is. 5, 20). Vai de cei ce socotesc ***bună*** desfătarea pământească şi ***rea*** nevoinţa pentru viaţa cea veşnică. Vai de cei ce socotesc un afront lepădarea de cele lumeşti şi binefacere comoditatea trupească. Vai de cei ce nu renunţă la bunurile pământeşti pentru a păzi dreptatea şi mila.

(20.) „Să nu ascunzi gândurile tale, deoarece înlăuntrul lor se află ascunsă viclenia diavolului, care **dispare atunci când sunt spuse.**" (Gheron Iosif)

(21.) Şarpele negru este gândul întunecat, rău, insinuos, care lucrează şi în diavolul însuşi, precum s-a văzut mai înainte.

(22.) Această putere a sugestiei este ideologia odioasă strecurată subtil printre gândurile celor mai puternici şi trufaşi intelectuali, utopia, prejudecata, ideile ce rătăcesc de la Adevăr şi pierd sufletul, idei adoptate de bună voie de oamenii superficiali şi mândri care primesc fără vigilenţă toate gândurile ce li se strecoară cu insistenţă în minte. În ultimele două veacuri, XIX şi XX, omul european, omul aşa-zisei civilizaţii, a crezut şi a nădăjduit cu mult mai mult în orice ideologie a bântuit de la un cap la altul al Europei decât în Evanghelie şi rezultatul este nebunia lumii înconjurătoare, lipsa de sens a realităţii prezente, iadul pământesc contemporan. Ştiinţa de astăzi ca şi speculaţia interpretării datelor ştiinţei în filozofie se bazează, din păcate, pe intuiţie şi inspiraţia raţiunii, uşor bântuite de sugestiile demonice.

(23.) Oamenii vor accepta sugestiile mintale demonice ca pe propriile lor gânduri. Această realitate dureroasă li se

întâmplă şi celor credincioşi, care cunosc războiul diavolului. Ce să mai vorbim de atei, oameni de ştiinţă chiar, care nu cred în existenţa duhurilor rele şi, deci, le ignoră?

(24.) „Grija împrăştie gândurile şi nu le lasă să se adune nici măcar asupra lucrului care se face... Aşteptaţi reuşita de la Dumnezeu." (Sf. Teofan Zăvorâtul). „Abţine-te de la multe treburi şi nu păcătui deloc; că cei ce fac multe păcătuiesc şi mult" (Herma, *Păstorul*).

(25.) Abundenţa şi felul luxos şi artificial de trai îmbată mintea, dar şi sileşte pe oameni prin împrejurări, prin nevoile de fiecare zi, să intre în comoditatea şi în dezmierdarea societăţii. De aici, mintea, dominată de plăcerile simţurilor, nu mai poate năzui la altceva, ajunge ca omul beat care nu e în stare să priceapă normalul.

(26.) Acesta este „iluminismul": lipsa lui Dumnezeu de la sufletul omului; Dumnezeu este înlocuit de falsa lumină, adică de „întunericul" minţii omului.

(27.) "Bunătatea este lumină de minte înţeleasă; asemenea şi răutatea este întuneric de minte înţeles (inteligibil)". (Sfântul Ioan Damaschin, *Dogmatica*, cap.18).

(28.) În aşa măsură va fi înşelarea, încât înfumurarea vieţii trupeşti va crede că nu există nimic mai bun decât pe lumea asta. Ameţeala patimilor va trece drept desfătare bună. Când inima se umple de deşertăciu-

nile patimilor nu mai poate cugeta la fericirea curată a împărăţiei lui Dumnezeu. Pentru creştin, este limpede cine se va afla de-a dreapta ori de-a stânga Domnului la Judecată. Pentru omul european contemporan aceste repere au pierit cu desăvârşire.

(29.) Felul cum se manifestă demonii din oamenii îndrăciţi, prin izbucniri de urlete demenţiale, duce cu mintea la comportamentul tinerilor şi oamenilor pătimaşi. Oare strigătele de ovaţionare fără de sens ale comuniştilor şi hitleriştilor cine le-a inspirat? Sau urletele tinerilor din barbarele discoteci sau de la groteştile concerte rock din zilele noastre?

(30.) Deşi pare că are mare putere, diavolul este de fapt neputincios. Dacă ar fi avut putere ar fi zidit, n-ar fi distrus. Diavolul nu are decât putere de distrugere, iar dacă n-ar găsi pe pământ oameni care să i se închine şi să-i slujească, n-ar avea nici o putere. Dacă e să comparăm efectele distrugătoare ale politicii internaţionale cu planurile distrugătoare ale lui Lucifer, sesizăm că sub puterea lui Lucifer lucrează şi Organizaţia Naţiunilor Unite, în ambele cazuri urmărindu-se Guvernarea asupra întregii Omeniri.

(31.) Comoditatea lumească pare bună la început, dar la câte neputinţe şi boli nu duce? „Împlinind dorinţele lumeşti ale inimii nu vine bucuria, ci stresul. Bucuria lumească aduce stresul şi la oamenii duhovniceşti. Bucuria lumească nu este

permanentă, nu este bucurie adevărată, ci este o bucurie temporară, a acelei clipe. Iar cu bucuriile lumeşti nu se umple sufletul omului. Ci mai degrabă sunt balast." „În cele din urmă, oamenii sunt chinuiţi şi de bogăţie, pentru că bunurile lumeşti nu-i împlinesc: suferă un chin îndoit. Cunosc oameni bogaţi care au de toate şi nu au copii şi se chinuiesc. Se plictisesc de somn, se plictisesc de plimbări, sunt chinuiţi de toate." „Dacă femeile ce au trăit în Farasa ar fi văzut luxul care există azi, chiar şi în mănăstiri, ar fi zis: „Va arunca foc Dumnezeu să ne ardă." În Farasa, dacă exista o singură maşină de cusut. Coseau încă şi hainele bărbaţilor lor şi acestea erau mai comode ca cele de azi; şi ciorapii îi împleteau la mână. Aveau gust, har, şi le mai rămânea şi timp, fiindcă pentru ele toate erau simple.» (Cuviosul Paisie Aghioritul).

(32.) Adică Evanghelia Mântuitorului.

(33.) „Păstoriţi turma lui Dumnezeu cea dintre voi, veghind, nu de nevoie, ci de bunăvoie; nici pentru câştig urât, ci cu osârdie, nici ca stăpânind peste cei aleşi, ci exemple turmei făcându-vă" (I Pt. 5, 2-3). Cei care trec peste aceste sfaturi ale Sfântului Apostol Petru, cel pe care Şi-a întemeiat Hristos Biserica Sa, cad în toate capcanele demonilor... Păstorii cei răi, lupi îmbrăcaţi în blană de oaie, duc cu perfidie un mare război subteran pentru a compromite Biserica lui Hristos, transformând misiunea ce o au din una duhovnicească, de păstorire

şi slujire, într-una lumească, de stăpânire şi câştig, pe deasupra răspândind şi o învăţătură confuză şi falsă, eretică, ecumenistă.

Atât in comunism cât mai ales acum, în era ecumenismului globalist şi al noii „*biserici mondiale*", care n-are nimic comun cu Creştinismul, efortul depus este spre convertirea omenirii, chiar şi a credincioşilor, la pan-erezia ecumenistă, departe de Biserica lui Hristos; aceasta e o nouă viclenie spre îndepărtarea de Unicul Dumnezeu în Sfânta Treime. Dacă cei ce râvnesc mântuirea ar fi conştienţi de acest complot şi s-ar dezice de falşii păstori, Biserica ar rămâne curată, altfel păstorii mincinoşi o vor acapara cu totul. Totuşi cei ce caută mântuirea află mântuirea.

(34.) Nici nu se putea altfel decât treptat. Nimeni nu acceptă dintr-o dată răul, ci îl respinge, dar obişnuinţa treptată cu răul îl face posibil sau chiar firesc, cum vedem azi. Dar „când vede păcătosul că toţi îi urăsc faptele şi se depărtează de el ca de un mare rău, atunci ceea ce a făcut nu mai face" ne arată Sfântul Ioan Gură de Aur calea de izolare şi înlăturare a răului.

(35.) Se referă la Biserica Catolică şi Inchiziţie.

(36.) Este şi situaţia de calvar a Rusiei, de la inceputul secolului XX (1900-1917), când Biserica şi instituţia statului ţarist reprezentau un tot, după modelul bizantin, din care lipseau credinţa şi evlavia. Preoţii deveni-

seră, în marea lor majoritate, nu nişte slujitori ai celui Prea-Înalt, ci nişte funcţionari. Pentru aceea au fost implicaţi într-o serie de acţiuni catastrofale, cum ar fi creştinarea Chinei şi a Japoniei în ritmul bubuiturilor de tun ale armatei ţarului. Din aceste acţiuni nu şi-au revenit nici după revoluţia bolşevică, atunci când mulţi clerici au intrat de bună voie în „Biserica Vie", instituţie falsă a statului ateu, fugind de fraţii lor dreptmăritori creştini care au pătimit pentru Hristos de la bolşevici.

După 1948 aproape aceeaşi atmosferă a fost şi în România, mulţi preoţi devenind slujbaşi fideli ai statului ateu şi ai instituţiilor sale, nu slujitori ai Domnului, pregătind Apostazia Generală pe care o simţim apropiindu-se cu paşi repezi şi perfizi. După „eliberarea" anilor 1990, mulţi clerici devin, de bună voie sau mai degrabă din frica de a nu-şi pierde puţinele privilegii, propovăduitori ai noilor mentalităţi consumiste şi ecumeniste. Lor li se potriveşte cuvântul Sfântului Pavel către ucenicul său, Timotei: *„Si aceasta să ştii, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, mareţi, trufaşi, hulitori, de părinţi neascultători, nemulţumitori, necuraţi. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrânaţi, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfaţi, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu. Având chipul bunei credinţe (creştinătăţii), iar puterea ei tăgăduind; şi de aceştia te fereşte."* (2 Timotei 3, 1-5).

(37.) Acesta este adevăratul rost al ştiinţei, de a-L revela omenirii pe Dumnezeu din Creaţia Sa, pentru ca întreaga omenire să se prosterne cu evlavie şi mare dragoste înaintea desăvârşirii Celui Prea Sfânt.

(38.) Atunci când ştiinţa conlucrează cu credinţa nici o dovadă nu rămâne în favoarea minciunii, ci Adevărul se descoperă în toată evidenţa sa. Părintele Damaschin arată folosul corectitudinii afirmaţiilor ştiinţifice şi neadevărul dovezilor evoluţioniste, „eliberându-i pe creştini de teama că evoluţia este un fapt ştiinţific confirmat, îi face să se simtă mai liberi, să creadă ca nişte creştini. (...)" *(Cartea facerii, crearea lumii şi omul începuturilor*, p.408). Dovezile ştiinţifice corecte referitoare la ideea de creaţie a lumii întăresc şi fac mai naturală credinţa creştină ortodoxă.

(39.) Vai de oamenii care primesc această sugestie mincinoasă şi neagă existenţa sufletului. În toate veacurile au existat Sfinţi care au văzut şi văd cu ochii duhovniceşti sufletul, cum îmbracă de jur împrejur trupul omului în culori deosebit de frumoase şi luminoase sau în culori întunecate, după cum este curăţia sau necurăţia omului... Pentru vremea noastră amintim de Părintele Porfirie Bairaktaris al grecilor, (n.1906 - +1991), care se minuna cum de susţin psihologii că nu există suflet, când el îl

vede la fiecare om.

(40.) Revelator pentru susţinerea celor spuse de Lucifer în această vedenie: „Marşul distrugătorului", este următorul dialog între un preot şi duhul vrăjmaş dintr-un îndrăcit pe nume Carl, dialog prezentat de Ieromonahul Damaschin în *Cartea facerii, crearea lumii şi omul începuturilor*, la pagina 402 - 403:

„- Unde îl conduceai pe Carl?

- La cunoaşterea universului. Cuvintele ies printre dinţii strâns încleştaţi ai lui Carl.

- Ce fel de cunoaştere?

La început nu vine nici un răspuns. Apoi încet şi poticnit apar cuvintele: „Cunoaşterea că oamenii sunt doar o parte din univers."

- Ce vrea să spună numai o „parte"?

- Ei sunt părţi dintr-o fiinţă fizică mai mare.

- Ce fiinţă?

- Universul.

- Universul materiei?

- Da.

- Şi al forţelor psihice?

- Da.

- Şi că acesta a fost creatorul oamenilor?

- Da.

- Un creator *personal*?

- Nu.

- Un creator *fizic*?

- Iarăşi da.

- Un creator *psiho - fizic*?

- Da. Da, într-adevăr.

- De ce l-ai îndrumat pe Carl pe această cale?

- Ca şi el să îndrume pe alţii.

- De ce să-i îndrume pe această cale?

- Fiindcă apoi aparţin Împărăţiei.

- De ce aparţin Împărăţiei?

- De ce, Preotule? De ce? ... DE CE? Fiindcă noi urâm pe Cel din Urmă. Noi urâm. Urâm. Urâm. Urâm pe cei mânjiţi cu sângele Lui. Urâm şi-i dispreţuim pe cei ce urmează Lui. Vrem să abatem pe toţi de la El şi-i vrem pe toţi în împărăţia (iadul) unde El nu-i poate ajunge. Unde nu pot merge cu El..." (*Cartea facerii, crearea lumii şi omul începuturilor*, ed. Sophia, Buc. 2006[*], *p.402-403*). Se vede din dialog că demonul nici nu îndrăzneşte să pomenească numele Mântuitorului Hristos, ci Îl numeşte cu ură: „Cel din urmă".

(41.) Cu învăţătura pervertită a savanţilor şi cu preoţii fabricaţi de satan, acesta, împreună cu slugile lui, a distrus credinţa în Dumnezeu a multora, fragmentând şi întunecând mintea, făcându-i pe oameni să creadă minciuni ordinare, că nu există suflet, că nu există Dumnezeu, că nu există diavol. Acum continuă cu distrugerea conştiinţei, „a glasului ei sâcâitor, a veşnicelor şi perseverentelor ei atenţionări", folosindu-se de „impresii surprinzătoare, atrăgătoare,

---

[*] *Cartea facerii, crearea lumii şi omul începuturilor* este scrisă de Părintele Serafim Rose, şi apare sub îngrijirea părintelui Damaschin.

captivante", pe care le aruncă asupra omului într-o „succesiune febrilă, fără preget". Prin aceste impresii care curg necontenit într-o goană nebună, sufletul este ţinut captiv.

(42.) Mare asemănare cu o frază din lucrarea - *„Protocolul de la Toronto - 6.6.6. - Complotul organizaţiei Naţiunilor Unite pentru instaurarea noii ordini mondiale"* a ziaristului canadian (asasinat) Serge Monaste, apărută la ed. Samizdat în 1995. De la pag. 40, paragraf 26, cităm cuvintele politicienilor care guvernează lumea din umbră: ***„Cine va putea să ne bănuiască? Cine va putea să aibă vreo suspiciune cu privire la mijloacele folosite? Acela care vor îndrăzni să se ridice împotriva noastră, difuzând informaţii privitoare la existenţa şi la conţinutul „conspiraţiei noastre", vor deveni suspecţi în ochii autorităţilor şi ai populaţiilor din naţiunile lor. Graţie dezinformării, minciunii, ipocriziei şi individualismului pe care le vom fi creat în sânul populaţiilor naţiunilor-state, omul va fi devenit un duşman al omului. Astfel, aceşti „indivizi independenţi", care sunt cu atât mai periculoşi pentru noi tocmai din cauza libertăţii lor, vor fi consideraţi de ceilalţi ca fiind inamici, nu eliberatori."*** Aceşti *„indivizi independenţi"* nu sunt alţii decât oamenii conştienţi care depistează tot complotul realizat de puternicii lumii acesteia în comuniune cu diavolul şi, după cum vedem, pentru libertatea lor adevărată sunt

consideraţi periculoşi de către uneltitori.

Frica pe care conspiratorii caută să o instaureze asupra omenirii nu are nici un alt scop decât acela de a ne paraliza şi a ne aduce la discreţia lor.

(43) „Bunul Dumnezeu a dat primilor ziditi conştiinţa, prima lege dumnezeiască. A incrustat-o adânc în inimile lor şi, de atunci, fiecare om o moşteneşte de la părinţii lui şi, atunci când el nu acţionează corect, ea lucrează înlăuntrul lui, îl mustră şi îl povăţuieşte la pocăinţă, însă trebuie ca omul să facă o lucrare duhovnicească corectă, şi să-şi cerceteze conştiinţa sa, astfel ca întotdeauna să poată auzi glasul ei" (Cuviosul Paisie Aghioritul). Trebuie remarcat că mustrările acestea sunt necontenite, nu se opresc şi sunt mărturii vii ale veşniciei sufletului nostru.

(44) Prin acest iureş de impresii urmăreşte zăpăcirea minţii şi orbirea conştiinţei.

(45) Descoperim aici politica de urbanizare aplicată pe plan mondial, în toate statele lumii.

(46) **„NU MAI EXISTĂ ARTĂ INSPIRATĂ, aceasta se află în stampe, fotografii, oleografii, în reproducerile mecanice, rapide, a pozelor nenumărate... (Picasso!!!) Maşini de scris, de tipărit, de cusut, de semănat, de treierat, de măcinat, de copt pâine, de jocuri, de cântat, de vorbit, cinematografe,..., maşini..., maşini..., maşini..., maşini şi iar maşini..."** ne spune Lucifer în marşul său distrugător. Iar *Protocolul de la*

Toronto în Documentul *Aurora roşie* la pag. 34 spune: „Prin această „economie independentă", neavând alte legi decât legile noastre, vom stabili o „cultură a masei mondiale". Prin controlul internaţional asupra televiziunii şi asupra Mass-media în general, vom institui o „nouă cultură", însă nivelată, uniformă pentru toţi, fără a ne scăpa nici una dintre „creaţiile" viitoare. Artiştii viitorului vor fi plămădiţi după chipul şi asemănarea noastră, altminteri nu vor putea să supravieţuiască. Prin urmare, se va fi terminat cu vremurile în care „creaţiile culturale independente" puneau permanent în pericol proiectele noastre mondialiste, aşa cum s-a întâmplat de atâtea ori în trecut."

După cum vedem, conspiratorii mondialişti urăsc ARTA INSPIRATĂ, întocmai ca şi Lucifer. Oare e greu să ne dăm seama, de ce??!

(47) Având INTELECTUL ca dumnezeu, vor instaura cultul intelectului, cultura umanistă de azi şi i se vor închina în grădiniţe, şcoli, licee, universităţi, academii. Acest fals dumnezeu, INTELECTUL, va veni cu morala sa raţionalistă fără putere, care va sfârşi în depravarea generală prin libertatea anarhică pe care o aduce. Morala raţionalistă este fără putere întrucât derivă din înşelăciunea diavolească, pe când morala adevărată îşi are izvorul în Dumnezeu. Oamenii întunecaţi şi goliţi de principiile adevăratei morale, vor alerga cu neruşinare după senzualitatea captivantă, după

extazul plăcerilor desfătătoare.

Despre actualul preşedinte al SUA, Barack Obama, „intronizat" în 20 ianuarie 2009, ziarele, bazându-se pe pledoaria preşedintelui, scriu că „Obama pledează pentru o „nouă declaraţie de independenţă morală". Aducem aici un fragment din discursul preşedintelui: „***Ceea ce ne trebuie, este o nouă declaraţie de independenţă, nu numai în ţara noastră, ci şi în propriile noastre vieţi, o independenţă faţă de ideologie şi de îngustimea spiritului, de prejudecăţi şi de intoleranţă***".

Să nu uităm că prin ideologie şi îngustimea spiritului, şi prin prejudecăţi şi intoleranţă se înţelege, în vorbirea progresistă de azi, moralitatea creştină şi poruncile lui Hristos, adică toate valorile pe care s-au ridicat cultura şi civilizaţia creştină. Acestea au ajuns decadente şi intolerante...

(48) Demonul ştie prea bine ce face! Atât de mult a lucrat la deformarea oamenilor încât i-a făcut să fugă de interioritatea lor, să nu le mai placă de Însuşi Dumnezeu, Creatorul, Care ne-a dăruit viaţa. Mustrarea conştiinţei, singura care nu-i dă voie omului să se odihnească, să se linişească dacă s-a despărţit de Dumnezeu, ajunge să-l fugărească pe omul iubitor de distracţii, decăzut din ascultare. Povara de pe suflet însă nu i-o poate lua decât singur Iisus Hristos, Cel Care l-a biruit pe uzurpatorul satan.

(49) Este vorba de *Cultura* drăcească, umanistă şi iluministă, raţionalistă, care ni

se predă de la catedrele Liceelor (Colegiilor) şi Universităţilor lumii, capitaliste (şi comuniste), de câteva sute de ani, amestecată perfid şi cu valorile autentice, ca să nu sesizăm cine se ascunde în spatele modernismului şi nonconformismului „progresist şi ştiinţific"... Şi aflăm toate aceste adevăruri când nu mai putem face aproape nimic pentru ţările noastre, foste creştine... Însă, până la pecetluire încă ne putem întări ca să respingem pecetea antihristică.... şi să ne salvăm sufletele chiar şi prin martiraj, dacă vremea o va cere.

(50) Numai ordinea şi supunerea în faţa Legii lui Dumnezeu păzeşte sănătatea întreagă.

(51) Mamona e demonul bogăţiei, al avuţiei materiale, zeul banului. El se împleteşte bine cu gândul trufiei şi desfătării.

(52) De aici se vede folosul muncii. Dumnezeu aşa a lăsat, ca fiecare să muncească şi prin muncă să se oprească de la patimi. Dezvoltarea economică rupe acest echilibru. Oamenii nu mai au de lucru şi nici venituri, dar produse sunt. Ce vor face? În plus, cei bogaţi vor avea timp gol, ce împinge la distracţii şi fărădelegi. Deci nu chibzuinţa a dus la o astfel de economie şi dezvoltare, ci nestăpânirea poftelor şi trufia vieţii.

(53) Aşa cum este un extaz al lui Dumnezeu, al harului, uimirea minţii, este şi unul al patimii, o îmbătare de plăcere, un delir al

patimilor, pe care oamenii îl numesc tot extaz. „Dacă nu se îmbată cineva fie de vin, fie de poftă, nu ajunge la neştiinţă." (Cuv. Petru Damaschin). Din beţia păcatului se naşte necunoaşterea, ignorarea lui Dumnezeu. Ba, chiar de ştie că îşi agoniseşte moarte şi osândă, omul ameţit de extazul patimilor continuă să alerge pe calea păcatului.

(54) Odată cu zeul INTELECT şi cultura lui, se va strecura zeul BAN, cu care se va înlocui motivaţia şi valoarea muncii. Banul se va putea obţine şi fără muncă cinstită şi efort susţinut, prin speculaţii nedemne, de multe ori chiar mârşave. Având-şi astfel existenţa asigurată mai uşor, omului îi rămâne mult timp liber pe care însă nu-l va folosi spre preamărirea Celui Preaveşnic, ci spre o viaţă artificială, de distracţii, spre desfătarea senzuală şi josnică, trufaşă şi neînfrânată până la agonia viciilor. Astfel, vor fi dărâmate fortăreţele sufletului lăsate de Creator: Credinţa, Nădejdea şi Dragostea, vor fi pângărite, vor fi profanate cu voia omului, spre marea distracţie a demonilor - „copiii liberi ai iadului".

(55) Lucifer a conceput „libertatea civilizată a bunului plac". În societatea actuală se vede unde a dus civilizaţia. Omul civilizat este criminal, îşi avortează copiii; asta este jertfa plătită civilizaţiei. Deci, CIVILIZAŢIA (societatea civililor) este o zeiţă - zmeoaică mâncătoare de copii.

(56) Credinţa, nădejdea şi dragostea sunt fortăreţele sufletului. Cu aceste fortăreţe ale sufletului spulberate, închinându-se noului zeu - intelectul, şi apărat de fortăreaţa banului, omul decăzut adoptă în locul creştinismului ideologia satanică care se va strecura cu viclenie in sufletele majorităţii oamenilor. În societatea secularizată oamenii se complac în compromisul murdar de a trăi autonom, ca şi cum nu există Dumnezeu, bizuindu-se pe sinele lor şi unii pe alţii. Ei preferă acest mod de viaţă, din care exclud existenţa lui Dumnezeu, pentru că iubesc mai mult sugestia demonică care le laudă curajul de a fi emancipaţi şi independenţi, şi care îi glorifică pentru îndrăzneala de a trăi descătuşaţi şi liberi, dezrobiţi şi eliberaţi de cerinţele moralei creştine „depăşite şi învechite". Vai de sufletele lor, câtă înstrăinare şi zbucium le macină însingurarea.

(57) Ideologia socialismului satanic a fost strecurată prin manipulare vicleană în Occident şi S.U.A. şi impusă TIRANIC şi DESPOTIC în majoritatea ţărilor ortodoxe, unde manipularea atinge astăzi acelaşi nivel ca în Occident. Fugind din România comunistă după 1970 în Occident, filozoful Ioan Petru Culianu remarcă într-una din lucrările sale de publicistică: „Dacă în România comunistă manipularea atingea un nivel, în Occident manipularea era de două ori mai mare." Deci în acelaşi timp în care Orientul ortodox gemea sub dictatura

despotică a comunismului, Occidentul suferea sub tirania manipulării grosolane. Iar după anul 2000 se simte în toată omenirea Dictatura Îndoctrinării grosolane cu idei străine sufletului creştinesc.

(58) În cultura sclipitoare a demonilor este inclus şi cultul intelectului din zilele noastre, numit cultură laică, profană (şi profanatoare). În aparenţă, cultul adus intelectului este strălucitor. Iar cultura profană clădită pe acest cult al intelectului este, pentru neiniţiaţi, sclipitoare, captivantă, desfătătoare, dar de fapt este lipsită total de sfinţenie; de aceea faţa ei adevărată este neruşinată, măgulitoare de orgolii, trezind patimile trupului, voluptatea şi trufia. Avându-l la cârmă pe Lucifer, societatea civilizată a devenit profanatoare, pervertită şi pervertitoare. Această societate ridicată pe cultura profană, laică, bazată pe cultul intelectului raţional în care tronează Lucifer, este apărată de eroii ei, „progresişti", „modernişti". Aceşti eroi sunt gata de orice crimă pentru *fericirea socială*, sunt gata de ocnă, de moarte pe eşafod, dacă jafurile lor au drept scop ridicarea societăţii civile.

Aşa au apărut *martirii* în numele civilizaţiei. Ei sunt mucenicii profanului şi ai decadenţei, care se jertfesc, unii inconştient, pentru drepturile omului de a-şi satisface toate pornirile pătimaşe, desfrânate. Ei au numit cu tupeu regresul progres şi au subtilizat noţiunile de faptă vitejească, de fericire, de libertate, de frăţietate înlocuin-

du-le înţelesul lor plin de miez cu false înţelesuri, seci şi secătuitoare de suflete. Ei au îndrăznit cu obrăznicie să relativizeze ideile şi au reuşit astfel să întunece mintea multor oameni care i-au luat ca model.

Ultimul efort pe care-l depun este să înlocuiască slujbele divine, din sfintele biserici, închinate slăvirii Ziditorului, cu spectacolele de teatru umaniste închinate slăvirii omului, şi să aducă, dacă s-ar putea, spectacolul de teatru în biserici. Actorul Mircea Albulescu declara cu siguranţa omului de cultură într-o emisiune radiodifuzată „Vorba de cultură", că „nu este nici o diferenţă între un spectacol de teatru bine jucat şi o slujbă de duminică. Aceeaşi emoţie produce şi una şi cealaltă în spectatorul care este un receptor de cultură." Ceea ce nu a specificat domnul actor este cui se aduce închinare în cele două locaşuri. În sfânta biserică se aduce preaslăvire Creatorului-Dumnezeu şi se zidesc sufletele în moralitate şi sfinţenie pentru Împărăţia veşnică a lui Hristos, iar pe scena de teatru se pervertesc sufletele în decadenţă şi libertinaj spre slujirea intereselor slugilor luciferice şi spre umplerea iadului cu suflete ce se vor chinui veşnic.

(59) Omului i s-a dat la creaţie stăpânire „peste tot pământul" (Facere 1, 28). Normal era ca, preamărindu-L pe Dumnezeu, omul să se îndumnezeiască şi să sfinţească pământul prin viaţa lui înduhovnicită, transformându-l în împărăţia lui Dumnezeu. Dar

omul, căzut sub blestem din neascultare, din slăbiciune şi rea voinţă, a cedat treptat stăpânirea sa diavolului, de aceea spune Hristos: „Iată vine şi stăpânitorul lumii acesteia. El nu are nimic în Mine" (Ioan 14, 30; Ioan 12, 31; Ioan 16, 11).

(60) Recunoaştem aici idealurile Revoluţiei franceze (1789), şi ale tuturor revoluţiilor criminale şi anarhiste de atunci încoace. Scopul acestor revoluţii, conduse de acoliţii lui Lucifer şi scăldate în mult sânge nevinovat, a fost răsturnarea valorilor societăţii, din creştine în păgâne. N-au putut să le zică pe faţă păgâne fiindcă le-ar fi respins toţi cu oroare, şi atunci au numit noile (aşa-zise) valori cu nume schimbat, adică ***sociale, laice, civile, cetăţeneşti, umaniste, comunitare, globale***, (de fapt satanice), iar pe adevăratele valori le-au relativizat, inducând confuzie în capetele sărmanilor oameni. Pentru a răspândi falsele idei şi noţiuni au creat apoi adevărate noi şcoli prin care să implementeze cu şiretenie în mintea tinerelor generaţii neştiutoare aceste non-valori, necreştine. Când pe acest traseu diavolesc s-a implicat, în sec. XIX, **şi forţa constrângătoare a statului, prin aşa-numitul învăţământ general obligatoriu**, <u>îndoctrinarea în masă şi-a făcut efectele scontate</u>. Însă nu numai învăţământul general a avut şi are un rol distructiv pentru valorile creştine ci, mai ales, apariţia sistemului universitar

modern»", care pregătea cadrele, sau mai bine zis cadavrele didactice ce vor sminti, de atunci şi până la sfârşitul lumii, nenumărate minţi şi suflete.

În perioada contemporană, acest sistem de învăţământ este dublat de o mass-media atotprezentă pe toate canalele care, prin îndoctrinarea în favoarea „SCHIMBĂRII", statorniceşte non-valorile „progresiste", de fapt total anticreştine.

În opoziţie cu aceste manipulări, fiecare om, indiferent de ce naţie ar fi, s-ar cuveni să ştie că, fiind creat de Sfânta Treime, Dumnezeul Creator, are în mod natural sufletul creştin chiar dacă-L refuză pe Hristos. Sufletul fiecărui om nepervertit, în care nu s-au instalat obiceiurile demonice, aspiră spre virtute, adevăr, lumină, bunătate, dragoste, milă, frumuseţe morală, iar toate acestea se găsesc deplin în Hristos-Dumnezeu.

Filozofia şi Psihologia ultimului secol au ajuns la un consens în ce priveşte existenţa în structura conştiinţei omului a sacrului şi au subliniat că **sacrul este tocmai elementul care face posibilă o conştiinţă**. Iar religia este activitatea care se ocupă din cele mai vechi timpuri cu această, tot atât de veche, problemă a umanităţii. În urma studiilor lor, au stabilit că omul poartă înscris în fiinţa lui profundă un dor infinit după sacru, (o nevoie infinită după dulceaţa sfinţeniei, cum spun Sfinţii Părinţii). Această dorinţă infinită este de nesatisfăcut în această lume finită, prin nici unul din obiectele ei (finite).

[24] În România, prima universitate s-a ridicat la Iaşi, în 1860, iar la Bucureşti în 1864. În Transilvania, prima universitate este cea din Cluj, din 1881.

Dorinţa metafizică sau infinită de sacru ca impuls **fundamental**, ca **dorinţă de puritate**, a primit denumiri diferite în scrierile diferiţilor autori, după cum credeau şi se închinau lui Dumnezeu-Creatorul sau lui Lucifer.

La Nietzsche ea s-a numit „voinţă de putere".

La Eliade ea poartă numele de „conştiinţă a sacrului".

La Blaga se numeşte „orizont al misterului" sau „cunoaştere luciferică".

La René Girard (în „Minciună romantică şi adevăr romanesc", ed. Univers, 1972) se numeşte chiar „dorinţă metafizică".

La Malraux ea poartă numele de „angoasă" sau de „voinţă de a fi zeu" („Condiţia umană").

La Rudolf Otto, fiinţa umană în manifestarea sentimentului ei de creatură îşi raportează această dorinţă infinită, transcendentă sieşi, la Creator.

Freud, în încercarea de a o profana, a înjosit dorinţa metafizică sau infinită după sacru din om cu numele de „libido", asociind-o cu dorinţa de satisfacere a instinctului sexual. Întreaga psihanaliză de după Freud a păstrat această denumire

profund înjositoare pentru nevoia infinită de sacru din om.

Acum, după ce am citit conţinutul vedeniei, putem trage uşor concluzia că acela care le-a dirijat şi le dirijează gândirea psihanaliştilor, depunând tot efortul de a goli de sfinţenie viaţa oamenilor, nu este altul decât Lucifer.

Prin uneltirile lui, Lucifer i-a servit omului sugestia că-şi poate SATISFACE dorul său infinit după Dumnezeu împlinindu-l cu persoane sau obiecte finite, şi aşa l-a aruncat pe bietul om credul în perversiuni, curvie, desfrânări, lăcomie, trufie*... Aceasta este explicaţia felului cum se instalează patimile în sufletul omului.

Omul care încearcă aici şi acum, într-un mediu determinat pe pământ, urgenţa de a-şi SATISFACE dorinţa infinită printr-un obiect determinat (finit) ori printr-o persoană finită, se află în primejdia de a se îmbolnăvi de una din cele trei boli mentale principale: psihoza, nevroza şi perversitatea. Aşa spun psihologii.

Viclenia demonului constă tocmai în aceea că depune toate eforturile pentru a se substitui el şi a înlocui cu prezenţa lui în conştiinţa omului acest dor imens după Tatăl Creator. Vrăjmaşul produce zgomot şi bruiaj în sufletul omului încât bietul om, neînduhovnicit, nici să nu ştie ce-i cu el, să

* Trufia se naşte în om când îşi umple dorul său infinit după sfinţenie cu sinele său finit, nedesăvârşit; din acest moment demonii fac casă bună în sufletul trufaşului.

nu-şi mai simtă dorul nespus, care-l soarbe, după veşnicia fericită.

Dorinţa infinită după dulceaţa sfinţeniei este înscrisă în om din totdeauna, dar, zăpăcit de confuzii, el este împins şi înşelat s-o caute exagerat în dulceţile finite, în acest fel spurcându-le prin neînfrânare şi exagerare. Iar sugestiile demonice au un rol primordial în această povârnire a omului spre păcat. Numai Hristos ne mai poate salva din ghemul acesta cleios de plăceri, care ne acaparează silnic şi vrea să înlocuiască pervers dorul nostru infinit după Creator.

Atâta timp cât omul nu conştientizează că dorinţa lui infinită este spre îndumnezeire, omul se pierde în toate plăcerile lumeşti.

Cei care îşi închipuie că s-au „deşteptat" şi că sunt liberi, fiindcă s-au eliberat de nevoia de a se închina lui Dumnezeu, sunt propriile lor victime. Pentru că ***dorinţa infinită*** de îndumnezeire, înscrisă în om, este un dat fiecăruia precum moartea: nu scapă nimeni de ea, nimeni nu beneficiază de extrateritorialitate. Psihologii spun că, „**atât timp cât va exista inconştientul ca parte din fiinţa omului, omul va fi o fiinţă incompletă**". Şi „atât timp cât omul rămâne o fiinţă incompletă, el are dorinţa de sacru, deci are nevoie de religie", prin care să-şi umple dorul de Dumnezeu, de Care nici nu-şi dă seama cât îi este de dor.

Închinătorii lui satan încearcă să umple

această dorinţă după sacru cu prezenţa nesănătoasă a demonului în cultul lor religios, manifestată şi prin ura faţă de creştini. „Omul are sau un dumnezeu sau un idol. Pe aşa-zişii atei ar trebui să îi numim, mai adecvat, „închinători la idoli" iar pe comuniştii criminali îi putem numi închinători ai lui satan.

(61) Credinţa, nădejdea şi dragostea nu au fost „impuse" oamenilor ci le-au fost dăruite la creaţie, deoarece Dumnezeu Creatorul ştie cel mai bine ce-i trebuie omului ca să fie fericit...

(62) Opresiunile statului şi uciderile stimulează împotrivirea şi duc la instalarea unui duh de vrajbă, prielnic lucrării duhurilor rele. Ura dintre oameni e o condiţie necesară pentru instaurarea împărăţiei lui Antihrist. Deşi vorbeşte necontenit de toleranţă, de fapt îşi ascute săbiile urii şi ale măcelului.

(63) Şi în *Protocolul de la Toronto*, ed. Samizdat, se vorbeşte de metodele de corupere definitivă a omenirii, de pervertirea tineretului spre libertinaj şi sexualitate, de spulberarea şi dispariţia familiei, de distrugerea naţiunilor-state prin surparea societăţii, pentru ca Naţiunile Unite să-şi poată instaura GUVERNAREA sa asupra lumii, adică Guvernul Mondial anticreştin... În atingerea acestui scop este folosit mijlocul cel mai scârbos şi blestemat, adică minciuna - însuşirea spurcată a spiritului răului.

Cei ce dirijează lumea la ora actuală,

grupul celor 6.6.6. reprezentat de cei mai înalţi responsabili ai finanţelor internaţionale, conlucrează cu Lucifer la GUVERNAREA lumii, se ajută reciproc! Unde-i unul nu-i putere, unde-s doi, (omul decăzut unit cu Lucifer), puterea creşte spre distrugerea Bisericii lui Hristos şi spre prăbuşirea omenirii. Asmuţiţi şi întărâtaţi de demoni, nenumăraţi oameni au ajuns să accepte să-şi nimicească valorile creştine autentice, respectate sute de ani de strămoşii lor.

Creştinilor drept măritori, oare noi ce vom face? Vom continua să dormim? Oare, vom trece şi noi în tabăra umaniştilor ecumenişti tăbăciţi de confuziile relativităţii adevărului, în care nu mai cred, şi de compromisurile pe care le-au făcut cu sugestiile drăceşti? Mai bine să alergăm la picioarele Crucii să ne plângem păcatele şi neputinţa, şi să ne unim cu Hristos, pentru martiriul grozav ce ne aşteaptă. Totodată, să ne rugăm după cum ne-a învăţat Părintele Arsenie Boca: „Învredniceşte-ne, Doamne, să fim martori mărturisitori martiri ai Dumnezeirii Fiului Tău pe pământ!"

(64) Toată această mascaradă dictatorială a societăţii civile, în care domneşte dictatura modei, a plăcerilor, a poftelor, a neînfrânatelor porniri pătimaşe, a tuturor comodităţilor, are ca scop distrugerea poruncilor Mielului!. Relativitatea ideilor este cea mai mare capcană în care poate cădea mintea care abdică de la scara valorilor lui Hristos-Dumnezeu. Numai când renunţi la valorile

creştine ale vieţii fără de moarte, şi ale tinereţii fără bătrâneţe, poţi cădea în prăpastia relativizărilor de orice fel, dobândind în final drept răsplată nebunia minţii, unirea cu demonii.

RELATIVITATEA IDEILOR este mediul diavolilor de introducere a unei alte ordini decât cea obştească, a Noii Ordini Mondiale anticreştine, care înseamnă dezordine, homosexualitate, răzvrătire faţă de ordinea instaurată de Dumnezeu, multă nesiguranţă şi îndoială. Relativitatea ideilor neagă însăşi existenţa lui Dumnezeu, a legilor Sale veşnice, neagă adevărul şi se naşte din domnia bunului plac, din confuzia patimilor şi din nebunia minţii, conducând la o şi mai mare nebunie, generalizată. O expresie cunoscută a acestei plăgi sociale, este mult discutata cugetare a lui Descartes: „Mă îndoiesc deci cuget. Cuget deci exist" folosită de fapt pentru a zăpăci cugetarea, şi a o arunca în relativism şi nihilism. Foarte bine limpezeşte această problemă cartea Părintelui Serafim Rose, ***Nihilismul***.

(65) Doar o minte întunecată nu vede realitatea obiectivă şi trebuie să-şi creeze una subiectivă. Deoarece minciuna relativităţii ideilor a devenit dreptar prin filozofia contemporană, s-a ajuns la ora actuală că aproape toţi oamenii au mintea întunecată prin relativizarea teribilă care li s-a predat în şcoli şi academii. Aceştia nu mai sunt capabili să vadă realitatea înconjurătoare, de aceea umblă după un sistem propriu de

gândire, nu după Adevăr.

Noi creştinii, însă, trebuie să ne ţinem de aceste cuvinte ale Mântuitorului: „Umblaţi cât aveţi Lumina ca să nu vă cuprindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu ştie unde merge. Cât aveţi Lumina, credeţi în Lumină, ca să fiţi fii ai Luminii" (Ioan 12, 35-36). Oamenii despătimiţi, liberi faţă de păcat, care nu simt nici o atracţie spre rău, au mintea curată, şi văd, de aceea demonii îi urăsc pe: „răsfăţaţii de creştini, care pururi petrec în Lumina lui Hristos".

(66) Simultan cu formarea societăţii civile, bazate pe cultura intelectului şi relativitatea ideilor, Lucifer concepe strategia de atac asupra MATERNITĂŢII, pentru că maternitatea înseamnă creşterea şi educarea în moralitatea creştină a urmaşilor. Femeia fecioară şi femeia mamă, credincioase în Dumnezeu, sunt considerate „fortăreţe de neînvins". **Câte fecioare şi mame mai ştiu azi ce valoare imensă reprezintă ele şi ce putere imensă au dacă-şi păstrează credinţa tare ca diamantul şi moralitatea neştirbită? Asupra fecioarelor şi mamelor îşi orientează el cu dibăcie şi precauţie toate atacurile. Dacă le-au distrus credinţa şi le-au zeificat INTELECTUL nu va fi greu să le distrugă curăţia de cristal a virginităţii şi fortăreaţa maternităţii, fluturând ademenitor teoriile nonconformismului şi liberalismului moral.**

(67) În distrugerea femeii fecioare şi mame, şi a progeniturilor ei, copiii, care-i înspăi-

mântă că ar putea deveni buni creştini, buni preoţi sau buni monahi, Lucifer se foloseşte de bărbat, pe care-l consideră „material brut" şi „aliat", ştiind el prea bine că asupra femeii, când a fost alungată din rai, s-a aruncat blestemul, să fie atârnătoare de bărbatul ei. (.....*atrasă vei fi de bărbatul tău şi el te va stăpâni!* Fac. 3,16) Ce nu vrea să-şi amintească vrăjmaşul este, că Hristos-Dumnezeu a eliberat-o de acel blestem, încât femeia creştină cu o moralitate de oţel - prin puterea lui Hristos - poate crea caractere de oţel, gata de a birui prin nepătimire şi prin fermitatea virtuţii orice ispită perfidă de corupere.

(68). În categoria acestor BĂRBAŢI, aliaţi ai diavolului, numiţi *„material grosolan"*, *„care cedează mai uşor ideilor nebuneşti"*, intră şi toţi capii marilor ideologii ateiste şi ştiinţific-materialiste: Kant şi Laplace, Darwin, Freud, Nietzsche, Sartre, Marx, Engels, etc. ca şi toţi savanţii materialişti, romancierii, poeţii, şi pictorii nonconformişti, care au considerat creştinismul ca pe o „dictatură decadentă a moralităţii", cărela i-au întors spatele pentru a se arunca în braţele libertăţii anarhice de a face toate păcatele iadului.

Surprinzătoare prin noutatea lor pe linia directivelor luciferice din vedenie, sunt şi ideile „academicianului" român contemporan Mihai Drăgănescu, care, în opera sa: „Inelul lumii materiale" (Ed. ştiintifică şi enciclopedică., Buc., 1989) la pag. 219, afirmă: *„este nevoie de o proiecţie filosofică care treptat să poată duce la un MODEL ŞTIINŢIFIC al „ultimei realităţi"*. Conceptele pe care le foloseşte în cărţile sale ştiinţifice evită cu precauţie numele lui Dumnezeu şi indicarea lui Dumnezeu drept Creator al universului, înlocuindu-L cu termeni *savanţi* ca „ortoexistenţă", „informaterie"= „câmp mental", „lumatie"= sursă a energiei din univers şi rezervor material al lumii, modelul „ortofizicii", modelul „inelului lumii materiale", conceptul de „neformal". Vezi şi Mihai Drăgănescu - *Profunzimile lumii materiale*, Buc. Ed. Politică, 1979; vezi şi *Ştiinţă şi civilizaţie*, ed. Ştiinţifică. şi Enciclopedică., Buc. 1984. De văzut şi *Tehnologii pentru viitor* din lucrarea *Problemele globale şi viitorul omenirii*, Buc. Ed. Politică, colecţia „Idei contemporane", 1982, unde Mihai Drăgănescu introduce pentru prima oară noţiunea de *ARHEM* = cvasistem din clasa sistemelor introdeschise care are proprietatea CONŞTIINŢEI. Conform teoriei lui omul este un *arhem*, societatea este un *arhem*.

De asemeni, poetul şi filozoful Lucian Blaga vorbeşte în termeni confuzi despre „Marele Anonim", sub care denumire se poate ascunde foarte bine Lucifer.

Deoarece oamenii lumii în care trăim nu se închină toţi la acelaşi dumnezeu, ci unii se închină Dumnezeului Creator, iar alţii uzurpatorului Lucifer-satan, aceste noi idei trebuie primite cu mult discernământ

duhovnicesc pentru a anihila veninul şerpesc din ele, şi a păstra doar ce este cunoaştere curată a creaţiei desăvârşite a Sfintei Treimi - Dumnezeu.

(69). În *Protocolul de la Toronto*, la pag.21, se vorbeşte astfel despre femeie: „Odinioară „Centru şi pivot al familiei", femeia modernă (prin „pilula contraceptivă" care-i deschide calea spre „libertatea sexuală" fără consecinţe) va dori să-şi abandoneze rolul tradiţional, să se detaşeze de familie, şi să-şi trăiască viaţa conform cu aspiraţiile ei personale... Această „eliberare sexuală" va reprezenta calea finală prin care vom face să dispară din „conştiinţa populară" orice referire la „Bine şi Rău". Prăbuşirea acestei bariere religioase şi morale ne va permite să realizăm procesul falsei „Eliberări a omului de trecutul său", „eliberare" care însă, în realitate, este o formă de sclavie profitabilă pentru „Planurile noastre Mondialiste" pe care urmărim să le punem în aplicare."

Împinşi spre experienţele nefaste ale sexualităţii precoce şi ale avorturilor la cerere, ale anticoncepţionalelor şi divorţurilor, tinerii de ambele sexe se vor face vinovaţi de pervertirea de la naştere a progeniturii femeii sau chiar de stârpirea definitivă a acesteia, care-i provoacă atâtea „dureri de cap" lui Lucifer... După cum se poate uşor observa, *Protocolul de la Toronto (1967-1985)* şi vedenia *Marşului distrugătorului* (1905) se explică una prin cealaltă,

chiar dacă au fost dezvăluite în perioade diferite de timp, întrucât au fost concepute de aceeaşi minte nebună.

(70). În *Planul Roşu* citim: «Recunoaşterea legală a „divorţurilor", „avorturilor", a diverselor forme de homosexualitate, ne va ajuta să modificăm în profunzime bazele istorice ale „Dreptului Legal" al societăţilor, pentru a împinge ansamblul indivizilor spre o RELAXARE GENERALĂ A MORAVURILOR, pentru a-i DIVIZA unii în raport cu alţii, pentru a DISTRUGE viitorul tineretului prin a-i DISTRUGE moralmente în urma experienţelor nefaste ale sexualităţii precoce şi ale avorturilor, ale alcoolismului, ale drogurilor diverse, - controlate la nivel mondial de ofiţerii noştri superiori din Lojile Internaţionale -, şi ale sinuciderilor, suicidul ajungând să fie considerat de către un tineret dezabuzat şi abandonat în voia lui însuşi, ca un sfârşit cavaleresc.» - extras din *Protocolul de la Toronto*. Ce monstruozitate! Ce urgie sapă la temelia societăţii umane! Iată inventată „filozofia pozitivă" a sinuciderii, a lui Emil Cioran, spre a umple iadul cu sinucigaşi... Şi cât de aclamat a fost şi este, pentru limbajul său inteligent, sclipitor de negură, acest jalnic filozof al trufiei şi al sinuciderii, unealtă criminală în mâna lui Lucifer... Şi câţi ca el, inventatori diabolici de „filozofii pozitive"... Pune pe gânduri şi „creaţia" savantului Mihai Drăgănescu cu „noua sa filozofie pozitivă" prezentată în cartea „Inelul lumii materiale", (carte

apărută în 1989 - sub comunism, la Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică prin bunăvoinţa Editurii Politice, cf. prefaţa cărţii). Cititorul luminat de Sfânta Treime-Dumnezeu descoperă în „noua filozofie" impusă de autor, o altă invenţie „pozitivă" a slugilor lui Lucifer, o ideologie raţionalist-umanistă care continuă şi se sprijină pe ideile „teoriilor pozitive structurale" anterioare (Kant, Darwin, Marx, etc.), pe care însă le depăşeşte cu dibăcie introducând teoria „**informaţiei din materia profundă = informateria**" prin care se caută **misterul „ortosensurilor"**.

„Filosofia ***inelului lumii materiale*** este rezultatul unei forjări materialiste a gândirii despre lume... Încrederea în ***principiul autoconsistenţei materiei***, ca un postulat **indus din experienţa ştiinţifică şi istorică a omenirii**, încrederea în ***principiile materialismului dialectic şi istoric*** a dus la conceperea ***inelului lumii materiale***" ne spune autorul Mihai Drăgănescu. „**Inelul**" **este conceput pe baza CREDINŢEI în principiile „ştiinţifice" ateiste.** Noua „teorie" introduce noi termeni ca: ***afiire, arhem*** (omul nu mai este un sistem ci un arhem), ***introdeschidere, lumatie*** şi ***informaterie, lume materială*** diferită de materie, ***mezobiont, ortoexistenţă, ortosens, ortotron, subarhem, tensiune filosofică***, etc, termeni savanţi „<u>născociţi pentru a MASCA „evidenta nebunie</u>". Cu aceşti termeni şi exprimări („***lumatia şi informateria constituie matricea fundamentală a lumii***") încearcă să ascundă şi să

substituie lucrarea Sfintei Treimi care se face prin energiile Duhului Sfânt în lumea materială şi nematerială, vie şi nevie, din întregul Univers. Tot prin aceşti termeni bombastici, slugile lui satan se chinuie să ascundă şi existenţa lui Lucifer, şi a legiunilor lui întunecate, ca principiu al răului; treptat ei vor încerca să scornească o ***spiritualitate*** a existenţei din care ni-l vor arunca în faţă pe Antihrist. O încercare în acest sens este şi cealaltă lucrare a „savantului academician" Mihai Drăgănescu: „***Spiritualitate, informaţie, materie***" apărută în 1988, la Editura Academiei Republicii Socialiste România. Deşi va fi o ***spiritualitate*** a răului, întunecată, întrucât din ea lipseşte Dumnezeu, oamenii manipulaţi, cu mintea lor orbită de întuneric, o vor vedea luminoasă.

Deci, se cuvine să fie primite cu mare prudenţă orice noi <u>Teorii ştiinţifice pozitive</u>... fiindcă prin ele vor încerca treptat să ne fure sufletele pentru veşnicie. Marx, artizanul comunismului şi al ateismului ştiinţific, mărturiseşte într-o scrisoare trimisă lui Engels că a dat oamenilor să mănânce „**gunoi şi rahat**" prin teoriile lui sociale, socialiste, din „Capitalul", „Critica religiei", etc. Încă din şcoală Marx era poreclit de colegii săi cu apelativul „**DISTRUGE**" (vezi cartea „Marx şi Satan" de Richard Wurmbrandt). Am văzut, că însuşi Lucifer recunoaşte că este o <u>nebunie evidentă</u> să nu crezi în Dumnezeu, Creatorul Atotţiitor, că e <u>o idee</u>

ABERANTĂ. Iată cine a fost MARX, un mare asasin ideologic, un satanist antihrist...

Să revedem complotul ideologic al lui Lucifer asupra savanţilor Slavei Crucii şi ai Luminii, dezvăluit de Vedenia „Marşul distrugătorului":

„Voi (demonii) urmăriţi-i PAS cu PAS şi supravegheaţi-i neîncetat pe SAVANŢII înzestraţi cu talente şi genialitate. Aceştia sunt CEI ALEŞI şi CEI MAI VALOROŞI dintre oameni - ei cercetează natura şi miraculoasele ei structuri şi forme, străduindu-se să pătrundă în TAINA VIEŢII întru SLAVA CREATORULUI şi a CUNOAŞTERII înţelepciunii Sale de neconceput."

Urmărindu-i „pas cu pas", practic asaltându-i nevăzut cu fel de fel de sugestii, demonii au reuşit să-i deturneze pe aceşti valoroşi savanţi de la menirea şi ţelul lor, clar şi măreţ, de a-L face pe Dumnezeu atât de bine cunoscut omenirii încât credinţa omului să devină tare ca diamantul. Mai mult, spune Lucifer, prin sugestii bine ticluite l-a păcălit pe bătrânul savant şi l-a îndemnat să EXCLUDĂ din ŞTIINŢĂ credinţa în CREATORUL Universului...

Însă oamenii de bună credinţă ştiu că şi savanţii se împart în două categorii:

- savanţi de bună credinţă, oneşti, luminaţi, cu sufletul curat, pasionaţi; şi,
- savanţi vânduţi diavolului şi banului, gata să mintă, să ascundă adevărul sau să-l falsifice;

De asemenea, este bine ştiut că numele

şi descoperirile unor valoroşi savanţi au fost în mod special folosite şi interpretate tendenţios înspre susţinerea ateismului, evoluţiei, şi materialismului, chiar dacă acei savanţi minunaţi erau creştini credincioşi şi s-au opus în timpul vieţii lor interpretărilor eronate ale operei lor. Despre marele fiziolog rus Pavlov I.P. (1849-1936), se ştie că se spovedea regulat, săptămânal, chiar şi în perioada comunistă, respectându-l cu multă dragoste pe duhovnicul său. Şi cât s-au folosit ateii de descoperirea acestui savant asupra *reflexelor condiţionate*, pentru a susţine animalitatea omului şi faptul că se trage din maimuţă... nebunie pe care o mai susţin şi azi, elevilor predându-li-se chiar şi în anul 2008, la disciplina Biologie, că omul a evoluat ca un animal superior dintr-o specie anume de maimuţe... Şi că nu are nimic dumnezeiesc în el, ci el, omul, îşi este propriul său dumnezeu...

(71). Apostolii SAVANŢI ai diavolului - care stăpânesc majoritatea minţilor - sunt savanţii de rea-credinţă, raţionalişti-umanişti, ateişti, liber-cugetători sau nonconformişti, mai vechi şi mai noi. Dintre aceşti savanţi, cei contemporani sunt experţi în ORTOFIZICĂ, nou domeniu al filozofiei, care se bazează pe materialismul dialectic dar caută să facă loc şi fenomenelor ***oculte*** **şi aşa-zis *paranormale* atât de respinse înainte vreme de materialism. Acest nou domeniu de studiu** - Ortofizica (o altă ***găselniţă*** bine ticluită) - elaborează ***un***

model al profunzimilor lumilor materiale, model care explică (printr-o mulţime de presupuneri ca vai de capul lor, de greoaie ce sunt) cum se poate trece de la ***materia profundă*** la particulele elementare şi la apariţia unui univers. Ortofizicienii cred în ORTOEXISTENŢĂ care reprezintă „existenţa din afara universului, din care universul provine", după cum explică profesorul Mihai Drăgănescu în lucrarea sa ***Inelul lumii materiale*** op.cit. pag.438.

Cu adevărat drăcească şi aberantă este scorneala că „universul provine din ortoexistenţă" şi nu este creaţia lui Dumnezeu. Şi această scorneală îl demască şi pe cel ce a elaborat-o, ca fiind ***un fidel apostol savant*** al lui Lucifer...

(72) Lumea nevăzută nu poate fi contestată. Dar când intervine credinţa în arătările duhurilor nevăzute care sunt de fapt draci, intervine confuzia, neclaritatea şi deci îndoiala. Aşadar contactul, deşi real, al credinţelor orientale cu lumea nevăzută, este de fapt cu demonii şi duce la necredinţă, la încadrarea lumii nevăzute în ordinea lumii văzute (exemplu: reîncarnarea). Totodată, contactul cu duhurile rele nevăzute duce la înrâuriri vătămătoare.

(73) Masoneria a fost anatemizată de Biserica Ortodoxă Română în 1937 şi de cea a Greciei în 1933, ca una ce se împotriveşte credinţei.

(74) Omul are nevoie să ţină contactul cu

lumea cealaltă, căci lumea văzută îl plictiseşte într-un târziu pentru că el e şi material, dar şi nematerial. Plictiseala este un moment al vieţii ce pare banal, dar tocmai atunci când lumea materială ne plictiseşte iese la suprafaţă dorul nostru infinit după sacru, după Cel Preasfânt, după binele veşnic şi absolut.

Recomandări şi adăugiri ale editorului

Este recomandat a se citi această vedenie cu multă atenţie, şi a se uni înţelegerea ei cu citirea „Protocolului de la Toronto" („*Protocolul de la Toronto - 6.6.6. - Complotul organizaţiei Naţiunilor Unite pentru instaurarea noii ordini mondiale*" a ziaristului canadian (asasinat) Serge Monaste, apărută la ed. Samizdat în 1995), care conţine cele două proiecte mondialiste distrugătoare: ***Planul roşu*** şi ***Aurora Roşie***. Ambele sunt roşii de sângele mulţimilor de oameni ucişi pentru realizarea Guvernării Mondiale, pentru instaurarea Noii Ordini Mondiale anticreştine şi în final pentru dominaţia pe faţă prin Antihrist a lui Lucifer-Satan asupra omenirii distruse...

Dar, Hristos a înviat! Hristos ne aşteaptă pe fiecare să-I deschidem uşa inimilor noastre ... Cu El în inimă nu avem de ce ne mai teme... Războiul mondial, văzut şi nevăzut, de fapt împotriva Lui Iisus Hristos se

poartă şi împotriva urmaşilor Lui, şi este în ansamblul lui un război religios, oricât de absurdă ni s-ar părea această afirmaţie.

HRISTOS A ÎNVIAT!
ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

† † †

Câteva cuvinte tămăduitoare de suflet ale Părintelui Arsenie Boca

„Dezechilibrul, haosul şi anarhia sunt cam acelaşi lucru, o schimonosire, o degenerare, un accident, un păcat colectiv. Dezechilibrul sau păcatul nu e o realitate cu suport propriu, ci sunt ghearele diavolului în grumazul realităţii, o pândire a nimicului care vrea să înghită în sine toate câte sunt.

Dumnezeu vrea să stăvilească năvala anarhiei în făptură, însă, respectând libertatea omului, nu poate, decât dacă va câştiga şi convingerea omului pentru intenţia Sa. Pe drepţi îi are câştigaţi pentru această cauză. Pe nedrepţi, pierzând aceştia libertatea lor - de vreme ce robesc păcatului - nu-i mai poate câştiga prin libertatea pe care n-o mai au, de aceea pentru aceştia nu-i mai rămâne decât sabia. Prin sabie se înţelege aici: asprimea dreptăţii, legea, autoritatea, stăpânirea, pedeapsa, până chiar şi pedeapsa cu sabia.

Când cineva, cu faptele sale păcătoase, cade din dragostea Tatălui său, dă de

dreptatea Lui, care, ca pe un rob, îl va readuce la cale cu sila. Îi dă şi timp, doar va simţi să vină de bună voie; dacă însă nu bagă în seamă, îi ia şi timpul şi cade fără de veste urmărit de dreptate. „

„Răul, nimicul, păcatul, diavolul nu sunt subiecte sănătoase de gândire, căci îmbolnăvesc mintea prin asociaţie de idei. Pocăinţa trebuie să fie o înseninare din ce în ce mai mare a sufletului şi a sănătăţii întregi."

„Toată strădania protivnicului aceasta este: să desfacă dragostea şi cunoştinţa noastră de Dumnezeu şi să ne dea, prin patimi, ca obiect de preocupare nimicul şi absurdul."

„Glasul conştiinţei - e un glas tăcut, o chemare lină, pe care o auzi, o înţelegi că vine dinlăuntru, dar totuşi dincolo de tine, de la Dumnezeu. Însuşi cuvântul con-ştiinţă înseamnă a şti împreună la fel. Iar cei ce ştiu la fel, sunt Dumnezeu şi omul. Prin urmare, cugetul sau conştiinţa e ochiul cu care vede Dumnezeu pe om şi acelaşi ochi cu care vede omul pe Dumnezeu." ... „Patimile, reaua voinţă şi peste tot păcatele, dar mai ales nebăgarea în seamă a acestui glas, îngrămădesc nişte valuri peste ochiul acesta, nişte solzi, care-i sting glasul, încât abia se mai aude. Atunci şi Dumnezeu se stinge din ochiul nostru, încât ne pare că nici nu mai este Dumnezeu." (Pr. Arsenie Boca - Cărarea Împărăţiei)

ATENȚIONARE IMPORTANTĂ asupra moralei raționaliste

(Adevărul este absolut, nu relativ!)

Pline sunt rafturile librăriilor și bibliotecilor cu nenumărate cărți ale literaturii științifice moraliste, cu conținut estetic și etic, sau romane ale literaturii de divertisment, universale. Găsim în ele afirmații ce par a fi „de bun simț și de răspundere și învățătură", afirmații înflăcărate, pline de idealism și entuziasm, atrăgătoare prin aspirațiile înalte pe care le propun și care reușesc să aprindă intelectul și chiar sufletul, însă foarte greu sesizăm modul exagerat și nenatural în care o fac. Deși par că glorifică binele, preamăresc adevărul și proslăvesc dragostea, aceste idealuri care o clipă ne însuflețesc sunt însă imposibil de nerealizat; de aceea ne lasă un gol neașteptat în inimă însoțit de-un sentiment acut de neîmplinire. De ce trăim această decepție? Pentru că acele aspirații strălucit înfățișate sunt doar niște biete iluzii, sărmane forme fără fond, binele lor este sec, adevărul lor este sterp fără de Hristos-Dumnezeu, iar ceea ce se numește dragoste în ele este o supra-idealizare a unor senzații și simțăminte neclare și neroditoare. Toate acestea

sunt o înșelare; este o literatură cu un puternic caracter raționalist umanist, din duhul cărților reieșind că scriitorii sunt adepții moralei raționaliste aride, concepută de Lucifer și dezvăluită în vedenia prezentată mai sus.

Este momentul, ca toți creștinii **să ne dezmeticim din minciuna „atrăgătoarei morale umanist-raționaliste", comunist-ateiste, moartă prin ea însăși și prin inventatorul ei.**

Morala raționalistă, morala intelectului, amestecă binele trunchiat și adevărul denaturat, falsificat, cu răul deghizat, și prin aceasta este înjositoare și distrugătoare sufletește pentru omul care o îmbrățișează.

Creștinul se cuvine a face o deosebire netă și fermă între morala **creștină** - hristică, care-L are pe Hristos-Dumnezeu în centrul ei și al cărei izvor este în Dumnezeu - Tatăl, și așa zisa **morală raționalistă-umanist-ateistă** sclipitoare și ispititoare dar stearpă, oarbă, fără sens și fără miez, ucigătoare, izvorâtă din întunecimile luciferice, o cumplită deghizare a lupului satanist în miel blând.

Morala raționalistă **fără de Dumnezeu** - inventată de Lucifer, îl are pe omul doborât de patimi în centrul ei. De aceea este moartă și omoară sufletește pe cel care-o îmbrățișează. Ea este o cvasi-morală, este trufașă, seacă, fără putere de a rezista eficient în fața răului. Chiar dacă cuprinde

norme ce par valoroase şi precepte atrăgătoare, când însă încerci să le împlineşti, constaţi cu nemulţumire cum aluneci într-o făţărnicie degradantă. Este cvasi-morala care încearcă cu viclenie să se substituie MORALEI CREŞTINE.

Scopul final urmărit de slugile moralei raţionaliste este să aducă un total dispreţ asupra Moralei, de orice fel ar fi ea, şi să-l înjosească pe om.

Aici e marea viclenie şi marea DEGHIZARE, ca şi marea victorie a răului. Cu o astfel de **morală** raţionalistă care amestecă binele trunchiat cu răul deghizat, predată în şcoli, predicată de literatura ultimelor secole şi aflată la baza „DREPTURILOR OMULUI", s-a umplut lumea actuală de corupţie, iar răutatea, întinzându-se ca o lepră, acoperă omenirea dezonorată.

Într-o totală opoziţie, Morala Creştină este vie şi dă viaţă. Ea este singura MORALĂ AUTENTICĂ pentru că izvorăşte de la Dumnezeu, Creatorul ei. Ea-şi are temelia pe jertfa supremă a Fiului lui Dumnezeu. Hristos-Dumnezeu, Cel cu Cruce, dă viaţă şi putere moralei creştine.

Hristos este în întregime *Binele* şi *Adevărul absolut*, *Dragostea desăvârşită* şi *Izvorul Dragostei*, întruchiparea moralei, unitatea tuturor virtuţilor. Primit prin credinţă şi prin Tainele Bisericii în suflet, Iisus Hristos aprinde dragostea în inimă şi

reface omul deplin dacă omul îşi supune voinţa poruncilor Lui şi trăieşte cu bucurie *Fericirile* (Matei 5,3-12) aduse de El.

Doar Iisus Hristos, Cel cu Cruce, este Adevărul, şi dacă toţi am fi luptat de la începutul vieţii noastre pentru El şi l-am fi împlinit Evanghelia Lui, pe viaţă şi pe moarte, azi omenirea n-ar mai fi înjosită, nu s-ar mai naşte monştri pe pământ căci nu ar mai exista vicii şi păcatul ar fi fost demult învins!!! Misiunea Adevărului este misiunea lui Iisus Hristos. El a lăsat-o urmaşilor Lui, creştinilor, celor care vor să trăiască în Adevăr şi pentru Adevăr!

Să nu ne lăsăm înşelaţi! Adevărul este absolut, desăvârşit! Adevărul are o existenţă obiectivă, independentă de voinţa, de raţiunea şi de simţurile noastre imperfecte, relative. Să nu cumva să acceptăm sugestia dizolvantă că adevărul este relativ! Şi să nu credem în relativitatea adevărului! Minciuna găseşte în adevăr cel mai mare duşman, pe care-l urăşte de moarte şi caută pe orice căi să-l întunece. Această mare minciună, că adevărul e relativ, primită în suflete are puterea de a le ucide. Soluţia: să ieşim din confuzie!

Numai PERCEPŢIA adevărului poate fi relativă, nedesăvârşită, aproximativă, după cât de nedesăvârşită este mintea care-l primeşte.

Modul în care fiecare om percepe adevărul poate depinde de condiţiile în care

trăieşte sau de situaţia în care se află la un moment dat. Depinde şi de aparatul care recepţionează adevărul, de cât de sănătoasă şi limpede este mintea care-l primeşte. O minte oarbă prin confuzie şi compromisuri, sau întunecată de păcate şi patimi, o minte murdară, sau bolnavă, nu va vedea vreodată adevărul curat, total, întreg, aşa cum este el.

Să depunem deci sârguinţă şi bună voinţă în Duhul cel bun, al lui Hristos - Cel cu Cruce, - ca să putem înţelege cu tot discernământul că relativă este numai percepţia adevărului, iar adevărul este absolut, infinit, total, desăvârşit.

+ + +

(1 Ioan, cap.4)

1. Iubiţilor, nu daţi crezare oricărui duh, ci cercaţi duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulţi prooroci mincinoşi au ieşit în lume.

2. În aceasta să cunoaşteţi duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu.

3. Şi orice duh, care nu mărturiseşte pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antihrist, despre care aţi auzit că vine şi acum este chiar în lume.

4. Voi, copii, sunteţi din Dumnezeu şi i-aţi biruit pe acei prooroci, căci mai mare este

Cel ce e în voi, decât cel ce este în lume.

5. Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume şi lumea îi ascultă.

6. Noi suntem din Dumnezeu; cine cunoaşte pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaştem Duhul adevărului şi duhul rătăcirii.

7. Iubiţilor, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire.

9. Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viaţă să avem.

10. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul Său jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre.

11. Iubiţilor, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, şi noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

12. Din aceasta cunoaştem că rămânem în El şi El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său.

13. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

14. Cine mărturiseşte că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el

şi el în Dumnezeu.

15. Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire şi cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu şi Dumnezeu rămâne întru el. (1 Ioan, cap.4)

† † †

TRĂIM „LIPSIŢI DE BUCURIA VEDERII LUI DUMNEZEU"

Pietrificaţi în îndărătnicia inimii, învârtoşaţi în nepocăinţă, cu sufletul lovit, ucis, am ajuns cumplit de nesimţitori. Zdrobindu-ne de zidul păcatului în tot mai mare sfărâmare ne aflăm, cu dragostea încovoiată spre lume şi spre trup, robi încătuşaţi sub ascultare străină şi duşmană... Deşi robia ne îndoaie, iar în adâncul sufletului nostru se cască un gol imens care ne soarbe în dorul său infinit după sfinţenie, nu mai dorim eliberarea ce ne-o oferă Jertfa pe Cruce a Fiului lui Dumnezeu. Apare întrebarea: - DE CE nu ne interesează vestea bună a Sfintelor Sale Evanghelii care aduc cu adevărat mântuirea? - PENTRU CĂ atât de mult ne-am împietrit încât chiar dacă încă mai simţim câtă amărăciune cuprinde viaţa noastră lipsită de FERICIREA care izvorăşte doar din Dumnezeu, nu mai avem puterea unei întoarceri şi schimbări totale.

Pentru a ne topi învârtoşarea şi a ne da putere, ne vine în ajutor Sfânta Scriptură şi Biserica cea Una, prin Sfintele ei Taine, dintre care Sfânta Spovedanie făcută cu durere şi din adâncul sufletului eliberează fiinţa creştinului de demoni şi de întuneric. Totodată, atâtea mărturii ale Sfinţilor aşteaptă să le urmăm exemplul eliberator, numai să vrem şi să alegem a petrece timpul scurt ce ne-a rămas în compania lor. Să nu respingem chemarea lui Hristos pe care ne-o face necontenit prin gura şi braţele iubitoare ale Sfintei Sale Biserici, să mergem la duhovnici ca să primim nu numai iertare pentru rătăciri ci şi binecuvântare, şi să găsim salvarea de atacurile duhurilor demonice.

CUVÂNT
al Părintelui Paisie Aghioritul

„După furtuna diavolească,
va veni însorirea dumnezeiască"

În spatele duhului lumesc al „libertății" de astăzi, al lipsei de respect în Biserica lui Hristos față de cei mai mari, părinți și dascăli, care au frică de Dumnezeu, se ascunde sclavia lumească, stresul și anarhia, care conduce lumea la impas, la catastrofa sufletească și trupească.

Iar în spatele sistemului perfect de asigurare computerizată, ce se face prin „cartela" electronică, se ascunde dictatura mondială, sclavia lui antihrist, *„...ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte, încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numele fiarei, căci este număr de om. Și numărul lui este șase sute șaizeci și șase"* (Apocalipsa 13, 16-18).

Sfântul Andrei al Cezareii scrie următoarele: *„Despre numele cel murdar al lui antihrist și despre tâlcuirea numărului precum și despre altele ce s-au scris despre acela, vremea le va descoperi și experiența celor înțelepți..., dar nu a binevoit harul dumnezeiesc să se scrie în dumnezeiasca carte numele lui cel pierzător. Însă cercetând cu rațiunea, cu adevărat multe (nume) se pot afla..."*.

Dar lucru ciudat este că mulți oameni duhovnicești, pe lângă faptul că fac tâlcuirile lor proprii, se mai și tem cu o frică lumească de „punerea la dosar", în timp ce ar fi trebuit să se neliniștească duhovnicește, să-i ajute pe creștini cu neliniștea cea bună și să le întărească credința, și astfel să simtă mângâierea dumnezeiască.

Mă mir cum toate aceste evenimente nu le creează probleme de conștiință! De ce nu-și pun măcar un semn de întrebare la tâlcuirile minții lor? Și dacă îl ajută pe antihrist la pecetluirea lor, de ce mai trag după ei și alte suflete la pierzare? Căci la aceasta se referă: *„... ca să înșele, dacă este cu putință, și pe cei aleși"* (Mc. 13,22).

Se vor înșela cei care le vor tâlcui pe acestea cu mintea lor. În timp ce semnele sunt foarte clare. „Fiara" de la Bruxelles a sorbit în computer cu 666 aproape toate statele. Cartela, buletinul electronic, „înainte mergătoare ale pecetluirii", ce arată? Din păcate la radio ascultăm numai timpul probabil.

Ce ne va spune Hristos? *„Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele*

vremurilor nu puteţi?" (Mt. 16, 3).

Aşadar, după cartelă şi după buletinul electronic, adică „îndosarierea" persoanelor, ce se face pentru a înainta cu viclenie la pecetluire, vor spune mereu la televizor că oarecare a furat cartela cutăruia şi i-a luat banii din bancă. Pe de altă parte vor face reclamă „sistemului perfect", adică pecetluirii pe mână sau pe frunte cu raze laser, a numărului 666, numele antihristului, care nu se va distinge cu ochiul liber.

Din păcate, iarăşi „anumiţi cunoscători" îi vor „înfăşa" pe fiii lor duhovniceşti ca pe nişte prunci, chipurile ca să nu-i mâhnească, zicându-le: „Aceasta nu are importanţă", „Nu-i nimic, este destul să credeţi lăuntric". Şi, deşi vedem că Apostolului Petru, care s-a lepădat numai la exterior de Hristos, i s-a socotit aceasta cu adevărat lepădare, aceştia se leapădă de Sfânta pecete a lui Hristos, ce le-a fost dată la Sfântul Botez, care este „Pecetea darului Sfântului Duh", prin primirea peceţii lui antihrist şi mai spun apoi că îl au pe Hristos înlăuntrul lor.

Din păcate, o astfel de logică aveau şi unii „gnostici" pe vremea Sfinţilor Mucenici, care încercau să-i întoarcă pe mucenici de la mărturisirea lor, aşa cum spune Sfântul Vasile cel Mare în „Cuvântul" său la mucenicul Gordie:

„... mulţi încercau să-l convingă pe mucenic să se lepede numai cu gura şi să-şi păstreze credinţa în suflet prin aceeaşi dispoziţie lăuntrică, pentru că Dumnezeu nu caută la cele pe care le rosteşte limba, ci la intenţia omului. Însă mucenicul Gordie a rămas neînduplecat şi a răspuns: „Nu suferă limba cea zidită de Hristos să rostească ceva împotriva Ziditorului... Nu vă înşelaţi, Dumnezeu nu Se lasă batjocorit căci din cele ce ies din gura omului, fiecare va fi judecat; din cuvintele tale te vei îndreptăţi şi din cuvintele tale te vei osândi".

De asemenea, sub stăpânirea lui Deciu, s-a poruncit creştinilor să mărturisească religia închinătorilor la idoli şi creştinii care au mărturisit şi au jertfit idolilor, au primit un certificat scăpând astfel de mucenicie. Dar nu numai aceştia s-au lepădat de Hristos, ci şi cei care au dat bani închinătorilor la idoli şi au luat certificatul fără să se lepede de Hristos, aşa numiţii „libellus". Dar şi pe aceştia Biserica noastră i-a considerat lepădaţi, căzuţi.

Să ne amintim şi de minunea săvârşită de Sfântul Teodor, care se prăznuieşte în fiecare an în sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare: „Iulian Paravatul ştiind că poporul lui Hristos, mai cu seamă în săptămâna întâi a Postului Mare, caută să se curăţească şi să se apropie mai mult de Dumnezeu, a voit să-i spurce. De aceea a poruncit să pună în piaţă în acele zile mâncăruri spurcate cu sângele jertfelor

idoleşti. Dar Sfântul mucenic Teodor s-a arătat în vis lui Evdoxie, arhiepiscopul de atunci al Constantinopolului, şi descoperindu-i fapta împăratului, i-a poruncit să-i adune pe credincioşi dis-de-dimineaţă ca să-i împiedice să folosească acele mâncăruri spurcate. Iar lipsa hranei necesare să o înlocuiască vremelnic prin colivă... În felul acesta scopul Paravatului a fost zădărnicit şi poporul cel credincios a fost păzit nespurcat...".

Depărtarea, de cele jertfite idolilor a fost rânduită printr-un canon al Sfinţilor Apostoli: „*Şi Apostolii şi preoţii s-au adunat... (şi au hotărât) să se ferească de cele jertfite idolilor şi de desfrâu şi de (animale) sugrumate şi de sânge*" (Faptele Apostolilor 15, 6, 20).

Dar cu toate cele pe care le-am arătat, auzi, din păcate, o grămadă de neghiobii ale minţii unor „gnostici" de astăzi. Unul spune: „Eu voi primi buletinul cu 666, şi voi pune şi o cruce alături". Altul spune: „Eu voi primi pecetea cu 666 pe frunte şi voi face şi o cruce pe cap...". Iar alţii spun o grămadă de alte neghiobii, crezând că se vor sfinţi în felul acesta. Dar toate acestea sunt înşelări. Numai cele care primesc sfinţire, numai acelea se sfinţesc. De pildă, apa primeşte sfinţire şi se face agheasmă. Însă urina nu primeşte sfinţire. Piatra se poate face pâine prin minune, dar necurăţia nu primeşte

sfinţire.

Prin urmare, diavolul, antihristul, atunci când este pe buletin, pe mână sau pe fruntea noastră prin simbolul lui, nu se sfinţeşte chiar şi o cruce de ai face.

Avem puterea Cinstitei Cruci, a simbolului sfânt, şi harul dumnezeiesc al lui Hristos numai atunci când ne îndestulăm cu Sfânta pecetluire a Botezului, prin care ne lepădăm de satana, ne unim cu Hristos şi primim sfânta pecetluire: „Pecetea darului Duhului Sfânt" (devenind astfel fii ai lui Dumnezeu, prin Har, iar noi ne lepădăm şi ne pecetluim cu 666 devenind fii ai diavolului).

Cu multă durere şi dragoste întru Hristos,
Monahul Paisie

† † †

„Biserica să ia o poziţie corectă. Să protesteze şi să ceară de la stat ca cel puţin să nu fie obligatoriu noul buletin. Să explice şi credincioşilor să înţeleagă că, dacă vor lua buletinul, aceasta va fi lepădare".

În concluzie Stareţul Paisie crede că: „În spatele Comunităţii Europene se ascunde dictatura sioniştilor. La o dictatură atât de înfiorătoare numai diavolul se putea gândi. Pecetluirea este lepădare. Chiar şi primirea buletinului este lepădare. Din moment ce există pe buletin simbolul diavolului 666

(Apoc. 17, 18) şi eu iscălesc înseamnă că sunt de acord cu acest lucru. Este foarte limpede că aceasta înseamnă lepădare. Te lepezi de Sfântul Botez şi pui altă pecete, adică te lepezi de pecetea lui Hristos şi o primeşti pe cea a diavolului. Altceva este cu bancnotele care au numărul 666 - *„daţi cezarului cele ce sunt ale cezarului"* (Lc. 20, 25) - şi altceva buletinul care este ceva personal. Chiar atunci când cineva primeşte să fie pecetluit dintr-o neştiinţă sau indiferenţă nejustificată, pierde dumnezeiescul har şi primeşte înrâurirea diavolească".

În câteva cuvinte aceasta era poziţia Stareţului Paisie. A vorbit cu limpezime şi statornicie până la adormirea sa. Iar acum povăţuieşte şi învaţă prin scrierile lui.

Hristos Să ne lumineze pe toţi. Amin.

(Sfântul Munte Athos, Chilia Tanaguda - Mănăstirea Cutlumus.

Sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare 1987)

Alte adăugiri ale editorilor

Spuneţi NU, IAD-ului!

Însemnarea electronică a naţiunii trebuie să aibă consimţământul ei. Dezbatere contra ştanţării biometrice prin cipuri invizibile.

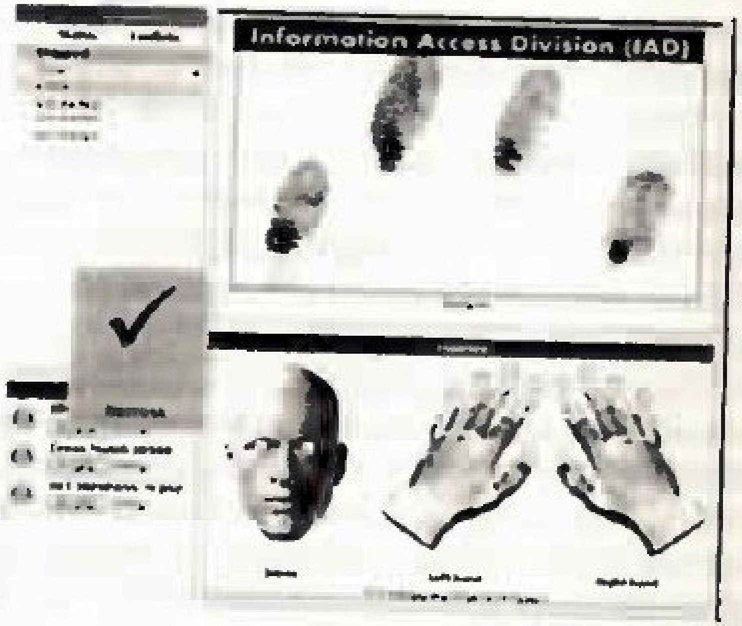

Românii, prin conducătorii aleşi de ei, sunt primii din lume la paşapoarte cu toate datele biometrice. Începând din acest an Fila informatizată a noilor documente de călătorie conţine un cip electronic invizibil.

Fără a fi consultaţi şi fără a aproba acest lucru, românii vor avea paşapoarte cu date biometrice incorporate începând din acest an. Oficial, prin date biometrice se înţelege, într-o primă fază, introducerea în fila informatizată a paşaportului a unui „cip electronic invizibil" care va conţine aceeaşi fotografie care exista pe fila respectivă, însă în format electronic. Este vorba despre o fotografie color cu dimensiunile 35mm/45mm conţinând imaginea facială a persoanei privită din faţă, cu capul descoperit şi ochii deschişi. Ministerul de Interne a informat că Uniunea Europeană adaugă cel puţin o măsură suplimentară de identificare. Aceasta constă în incorporarea în cipul electronic aflat în pagina informatizată a documentului, alături de imaginea facială, şi a impresiunilor digitale ale degetelor de la fiecare mână. Agenţia de presă Mediafax ne informează că, noul ministru de Interne, Gabriel Oprea, nici nu şi-a preluat bine funcţia şi a şi vizitat, la sfârşitul anului trecut, Centrul Naţional Unic de Personalizare a Paşapoartelor Electronice, unde începând cu 1 ianuarie 2009 se produc noile tipuri de paşapoarte, care conţin 50 de elemente de siguranţă, faţă de 32 existente pe actualele documente.

„Elementul de noutate" al paşaportului biometric este introducerea unui cip care include datele personale ale deţinătorului.

„Noile paşapoarte sunt dovadă a faptului că România îşi poate îndeplini responsabilităţile pe care le are ca ţară membră a Uniunii Europene. Introducerea unor elemente suplimentare de siguranţă şi, bineînţeles, controlul strict la graniţe au rolul de a împiedica exportul şi importul de infracţionalitate", susţine ministrul Administraţiei şi Internelor. Începând cu 31 decembrie 2008, România, ca stat membru UE, poate emite paşapoarte electronice în conformitate cu Regulamentul nr. 2252/2004 al Consiliului Europei, privind standardele pentru elementele de securitate şi elementele biometrice integrate în paşapoarte şi în documente de călătorie emise de statele membre. Conform Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 94/2008 pentru stabilirea unor măsuri privind punerea în circulaţie a paşapoartelor electronice, precum şi producerea altor documente de călătorie, personalizarea paşapoartelor electronice se realizează de către Centrul Naţional Unic de Personalizare a Paşapoartelor Electronice, care funcţionează în structura Direcţiei Generale de Paşapoarte a M.A.I. Conform aceluiaşi act normativ, producerea blanchetelor (paşapoarte în alb) se realizează de către Compania Naţională „Imprimeria Naţională".

Potrivit sursei citate, România este singurul stat din lume care emite un model de paşaport electronic care cuprinde, chiar de

la momentul introducerii, ambele elemente de identificare, respectiv imaginea facială şi impresiunile digitale, conchide Mediafax.

Numărul 2, după SUA, la ameninţări teroriste?

Nu este foarte clar de ce noi suntem primii în toate, cum am fost şi cu noile note bancare de plastic ale Leului, deşi, teoretic - şi tot fără consultanţa populară - vom trece în curând la moneda europeană Euro.

Nu este foarte clar care este motivul acestei cheltuieli imense, în condiţiile „crizei internaţionale", stării de subzistenţă a pensionarilor şi a unei sub-salarizări a profesorilor, de exemplu.

În Statele Unite, preşedintele George Bush invoca anul trecut, în Decretul său de instituire a Biometriei informatizate, „Securitatea Naţională", la punctul I, că motivul principal al actului este „protejarea naţiunii împotriva „teroriştilor cunoscuţi şi suspectaţi" ('known and suspected terrorists' - KSTs - (*Vezi* White House: National Security Presidential Directive and Homeland Security ... - SUBJECT: Biometrics for Identification and Screening to Enhance National Security).

Dacă în cazul american raţiunea este, cel puţin oficial, o măsura „antiteroristă", care să fie la noi motivul: suntem o naţiune de terorişti sau, după SUA, suntem a doua ţară din lume ca risc al unei ameninţări

teroriste iminente?

Nu este foarte clar nici de ce nimeni, dar nimeni din Guvern, nu s-a gândit sa supună această temă dezbaterii publice, conform normelor de scenă ale aşa-zisei democraţii la care suntem şi noi nişte figuranţi, acolo. Chiar atât de mare este pericolul şi nu ştim noi? Sau însemnarea noastră, ca pe vite, este primul pas al unor alte măsuri luate pentru controlul absolut al fiinţei umane?

[illegible] linii negre subţiri au semnificaţia [illegible] deci şi 3 separatori formaţi tot din 2 linii negre subţiri vor reprezenta tot 6. Vedem astfel că pe fiecare cod de bare este prezent numărul Antichristului [illegible]

Ceea ce este clar este faptul ca noua reglementare incalcă dreptul la intimitate şi propria persoană, la viaţă şi la libertate şi, mai mult decât atât, incalcă convingerile religioase ale peste 87% din naţiune. (*Vezi*: http://www.războiulnevăzut.org/articol/51 Scrisoarea-Părintelui-Paisie-Aghioritul-referitor-la-semnele-vremurilor-666)

Orice cetăţean trebuie să aibă dreptul la alegere, atunci când i se pune viaţa într-un cip - updatat la voia autorităţilor -, atunci

când cetăţeanul este transformat într-un simplu număr, mai ceva ca în statul comunist sau nazist.

Să învăţăm de la sârbi: „Viaţa fără a fi însemnaţi"

În statul vecin ortodox, Serbia, în urma unei campanii pornite de o simplă organizaţie de creştini, introducerea cipurilor biometrice a fost blocată. Biserica Ortodoxă Sârbă a organizat o conferinţă ştiinţifică, la care au participat experţi în IT, profesori universitari şi personalităţi culturale, care au solicitat Guvernului, printr-un apel public, oprirea ştanţării electronice a oamenilor până la o dezbatere naţională pe această temă. După doi ani de lupte, şi sprijin din partea comunităţii academice şi bisericeşti, victoria credincioşilor ortodocşi asupra autorităţilor a făcut ca biometrizarea cu fierul roşu a sârbilor să fie respinsă. *Vezi* Serbia rejects biometric ID cards EDRI. Bineînţeles, asociaţia care a reuşit această performanţă, „Dveri" - Porti (http://www.dverisrpske.com/), născută în 1999 la Facultatea de Filologie a Universităţii din Belgrad, a fost catalogată imediat de „prietenii" Serbiei (aceiaşi cu cei ai României) drept fundamentalist-extremistă şi anti-mondializare, ca şi cum globalizarea ar fi un lucru bun. Avocatul Dragoljub Djordjevic, promotorul campaniei anti-biometrie „Viaţa fără a fi însemnat", a mers mai departe, în 2008, contestând Legea abuzivă la Curtea Supremă a Serbiei. Ceea ce trebuie să facem şi noi.

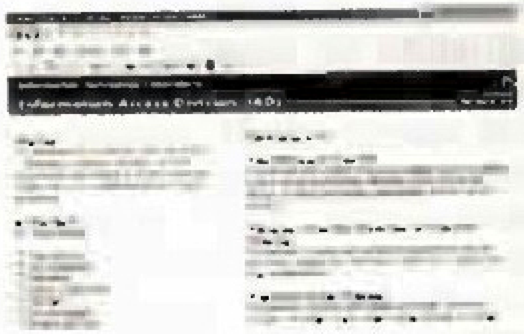

Studiind materialele accesibile pe Internet despre biometrie am dat şi de un institut al cărui nume, pentru români, spune tot: Information Acces Division, pe scurt: I A D .

POSTFAŢĂ

„Să vă dezbrăcaţi de vieţuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftele amăgitoare, şi să vă înnoiţi în duhul minţii voastre, şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate şi în sfinţenia adevărului. (Efeseni, cap. 4, 22-24)

„Şi nu fiţi părtaşi la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă, osândiţi-le pe faţă. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, ruşine este a le şi grăi. Iar tot ce este pe faţă, se descoperă prin lumină, căci tot ceea ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: „Deşteaptă-te cel ce dormi şi te scoală din morţi şi te va lumina Hristos". Deci luaţi seama cu grijă, cum umblaţi, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca cei înţelepţi, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt." (Efeseni, cap. 5)

„Iar pe voi v-a făcut vii, cei ce eraţi morţi prin greşalele şi prin păcatele voastre. În care aţi umblat mai înainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stăpânitorului puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Întru care şi noi toţi am petrecut odinioară, în poftele trupului nostru, făcând voile trupului şi ale simţurilor şi, din fire, eram fiii mâniei ca şi ceilalţi. (Efeseni, cap. 2, 1-3)

„Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduh. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea, şi, toate biruindu-le, să rămâneţi în picioare. Staţi deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii, Şi încălţaţi picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu. Faceţi în toată vremea, în Duhul, tot felul de rugăciuni şi de cereri, şi întru aceasta priveghind cu toată stăruinţa şi rugăciunea pentru toţi sfinţii". (Efeseni, cap. 6,11-18)

„Căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi şi ca să voiţi şi ca să săvârşiţi, după a Lui bunăvoinţă" (Filipeni 2,13).

†††

Diavolul, ştiind că omul, după ce şi-a asigurat necesităţile primare - hrana, îmbrăcămintea, adăpostul - tinde cu tărie spre a fi mai puţin vigilent, i-a sugerat să-şi ia ca ţintă comoditatea în care se complac

toţi satisfăcuţii. Fiind de acum uşor de manipulat, nu i-a fost greu să-l ademenească pe om prin „progres" şi să-l îndrume sugestionându-l prin toate „creaţiile moderne" să alerge „să-şi trăiască viaţa" până la obsesie, uitând de responsabilităţi. „Creaţiile moderne" - slugi aservite **marelui complot** - execută fără cârtire ordinele, atacând cu tot armamentul sugestiilor prin mâinile oamenilor corupţi; ce contează ce efecte vor produce în urmaşi?! **Trăieşte-ţi clipa!**, e noua lozincă. Deşi sătui de lozinci, lozinca asta: *trăieşte-ţi clipa!* place multora, că le gâdilă simţurile...

Moda servilă e una dintre „creaţiile moderne" cu mare forţă de sugestie. Ea *a sucit capul la tot globul şi dictează cu autoritatea modernismului: - cum să te îmbraci trufaş; - cum să umbli dezbrăcat, fără ruşine; - cum să te îmbuibi cu delicatese otrăvite cu coloranţi şi chimicale ca să devii un client fidel al spitalelor şi să-ţi grăbeşti sfârşitul; - cum să te vaccinezi contra hepatita B sau gripă, ca să te trezeşti bolnav de SIDA şi cu sistemul imunitar distrus; - cum să te tratezi de sterilitate, după ce ai luat ani la rând anticoncepţionale cu pumnul, şi cum ca să mori de boala „vacilor nebune" inoculată prin fiolele contra sterilităţii; - cum să te-ngropi în datorii înrobitoare ca să-ţi satisfaci* ***nevoia inventată*** *de lux şi „carieră"; cum să devii nonconformist ateu, că e la modă, iar „de cumva mai eşti creştin eşti foaarte demodat!"...*

Moda, atotştiutoarea atâtor metode de dezumanizare, a devenit noua scară a valorilor, de fapt scara nonvalorilor. Prin gura lumii îndoctrinate, moda îţi spune cât de înapoiat eşti dacă nu-ţi umpli capul cu manipulările televiziunii, cât de învechit vei deveni dacă nu te civilizezi prin adorarea imaginilor fugare care-ţi dislocă spiritul.

Alături de ea, alte două ***creaturi moderne*** *sugestionează, făcând milioane de victime între tineri:*

I. - muzicile urlate cu violenţă sau cele miorlăite cu subiecte de sex, bine îmbibate cu mesaje subliminale antisociale demonice;

II. - filmele bine trucate cu subiecte dezumanizante care mustesc şi ele de imagini subliminale oribile.

Şirul se continuă cu romanele viclean ticluite, revistele dezmăţate, ziarele pline de minciuni abile, reclamele cu pornografii. Toate vor să ne ascundă cultura Cuvântului care edifică spiritul omului. Toate, ca nişte *păpuşari haini,* îi joacă pe oamenii marionetă, somnambuli, ca într-o piesă drăcească în care toţi se află sub o vrajă necruţătoare.

Obsedaţi de lux şi preocupaţi aberant de satisfacerea instinctelor primare, oamenii de lângă noi devin aroganţi şi de o sexualitate excesivă, fără finalitate. Ne-educaţi să-şi ţină simţurile-n frâu prin abstinenţă, goliţi de orice frână morală şi de orice ideal înalt, se agaţă unii de alţii pentru a-şi satisface poftele devoratoare. Cum să te mai înţelegi cu semenul tău când el e înculat

în „turnul lui de trufie anarhică", cuibărit în plăceri şi patimi, în alcool şi în droguri, în vicii care îl fac uşor de amăgit, lesne de manipulat, dar nu şi om „de înţeles".

Majoritatea tinerilor, nenumăraţi adulţi şi chiar bătrâni fără minte, părăsind idealul comun, singurul care i-ar fi unit în fortăreţe morale de neînfrânt, au ajuns deja la anarhie, la degradare definitivă şi moarte umilitoare, veşnică. Naţiunile cad una după alta, prinse în plasa progresului şi a modernismului, culcându-se şi gudurându-se de bună voie la picioarele cotropitorilor satanişti mascaţi în eliberatori. Aşa încetează populaţiile fără personalitate de a mai fi naţiuni - devenind sclavii amărâţi ai unor stăpâni draconici.

Acesta este şi momentul terminus al aşa-zisului progres şi al modernismului, cu toată bunăstarea lor trucată. Armele abile sunt lepădate. Adevărul cutremurător este aflat de toţi şi gratiile cipurilor înfipte în pielea fiecăruia vor aduce o deznădejde fără margini. Libertatea umană a apus. Atunci nu vei mai avea responsabilul drept de a alege liber între Dumnezeu şi satana fiindcă deja, prin viaţa ta neglijentă şi iresponsabilă, ai ales şi l-ai ajutat pe satan să ajungă la cârma omenirii spre a te nimici pe tine, omule modern al zilelor noastre.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi!

CUPRINS

Moto	4
Cuvânt al Părintelui Justin Pârvu referitor la vremurile de acum	5
În loc de introducere	13
SEMNELE VREMII, TAINA FĂRĂDELEGII	
Notă asupra ediţiei	15
Vedenia	17
Marşul distrugătorului	19
PROGRAMUL OFENSIVEI	
I. Cucerirea SLUJITORILOR BISERICII şi pervertirea lor	27
II. Pervertirea savanţilor prin sugestii diabolice	28
III. Pervertirea clericilor şi savanţilor rodeşte în oameni necredinţă şi trufie	31
IV. Atenţie! Demonii întunecă conştiinţa, zăpăcind creierul!!!	32
V. Aiurit de iureşul tehnicii omul decade în idolatrizarea intelectului	34
VI. Răzvrătirea omului îi amplifică vinovăţia şi groaza de singurătate	35
VII. Cultivarea intelectului, „triumfător" şi răzvrătit, va înlocui cultivarea virtuţilor	36
VIII. Îndemnaţi să lepede viaţa firească pentru o viaţă artificială, oamenii decad în senzualism şi autodistrugere	37
IX. Marele merit al bogaţilor în răsturnarea ordinii naturale	39

X Relativitatea ideilor întunecă minţile oamenilor	40
XI Oamenii posedă o citadelă - cea mai inaccesibilă - maternitatea. Trebuie distrusă!	45
XII Bărbatul corupt - un aliat de nădejde al diavolului	46
XIII Rănită cu iscusinţă în demnitatea sa, femeia este împinsă spre emancipare, fiind astfel clintită din rostul ei divin	48
XIV Femeia necredincioasă lui Dumnezeu ajunge sclava fidelă a diavolului	50
XV. Prin spiritism şi magie, pas cu pas către întruchiparea antihristului, spre *Uniunea Social-Democratică*, bazată pe anarhia totală	52
Note adăugate în textul viziunii „Marşului distrugătorului" de redactorii acestei lucrări	58
Recomandări şi adăugiri ale editorului	105
Câteva cuvinte tămăduitoare de suflet ale Părintelui Arsenie Boca	106
Atenţionare importantă asupra moralei raţionaliste: Adevărul este absolut, nu relativ!	108
Trăim „lipsiţi de bucuria vederii lui Dumnezeu"	114
Cuvânt al Părintelui Paisie Aghioritul	116
Alte adăugiri ale editorilor: Spuneţi NU, IAD-ului!	123
Să învăţăm de la sârbi: „Viaţa fără a fi însemnaţi"	128
Postfaţă	130